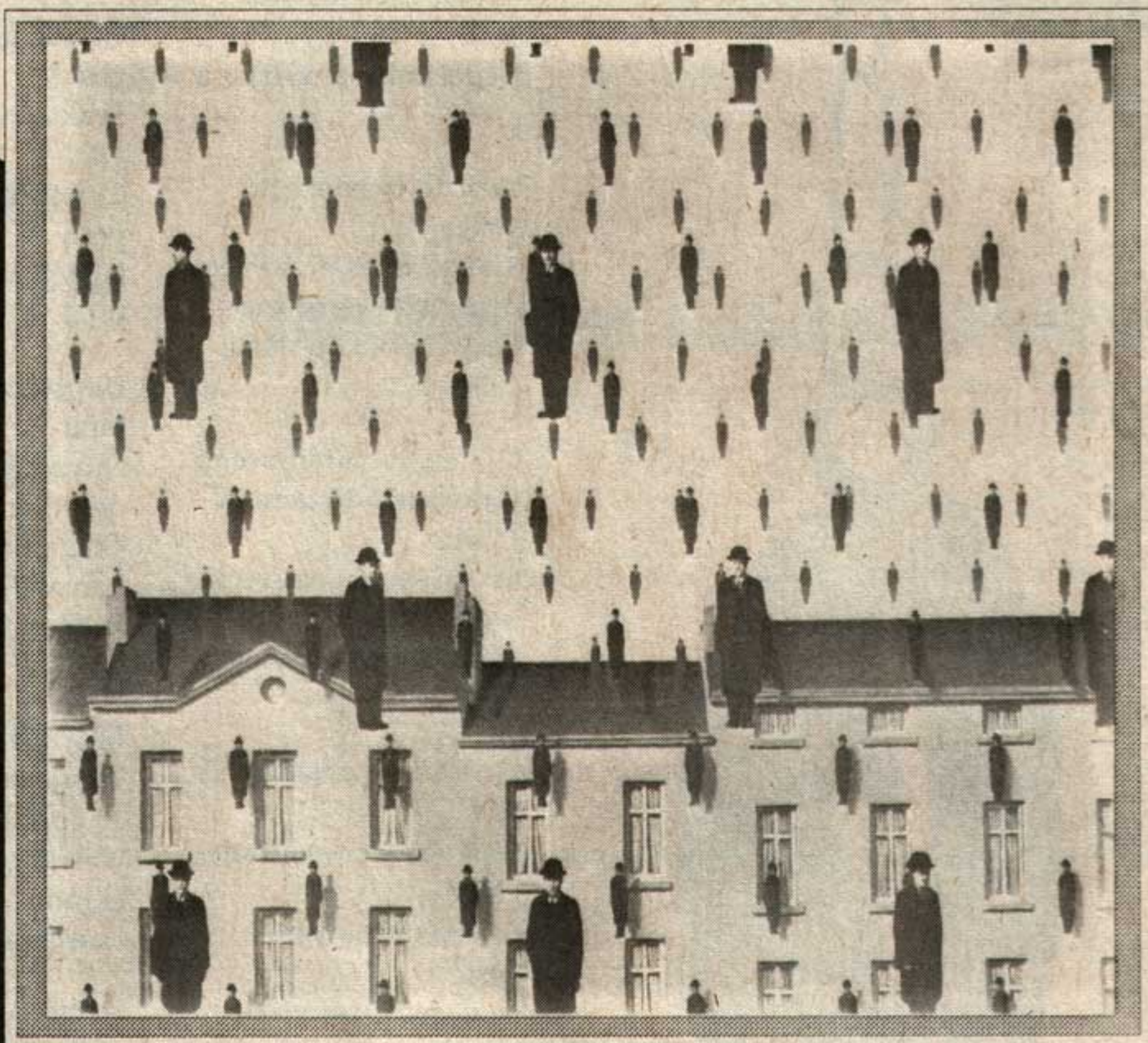

Борба

ШТА ХОЋЕШ

ЛИСТ МЛАДИХ БРОЈ 2 ГОДИНА I ФЕБРУАР 1993. ЦЕНА 3000 ДИН

УПОРЕДНИ ИНТЕРВЈУ

ИВИЦА ДАЧИЋ И
МИРКО ПЕТРОВИЋ

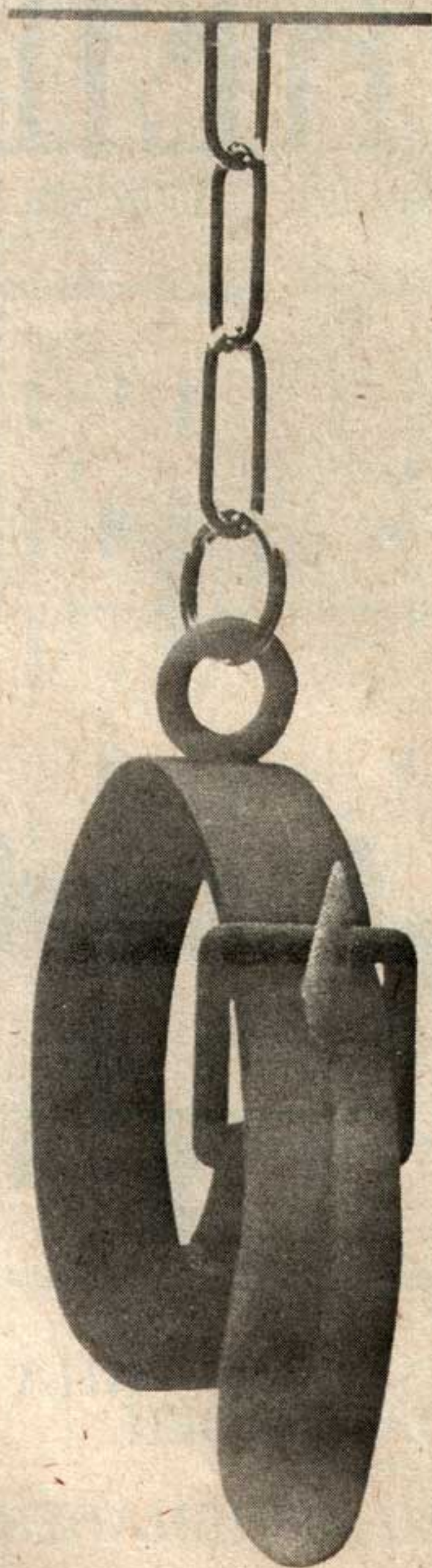
ЕМИР КУСТУРИЦА
ЛЕОНАРД КОЕН

СТРИП ИЗНЕНАЂЕЊА

Umesto uvodnika

Zastave u prvom planu

(Tri godine posle
prodora)

Čvrsta ruka, stisnuta
pest,
Svakog nam dana utole
glad.

Čvrsta ruka, stisnuta
pest,
Nedeljom imamo izlaz u
grad.

Uveče biramo šah ili
knjige,
Katkad je izbor čak i veći.
Drugi imaju teže brige,
Čak ni rakiju ne smeju
peći.

U pauzama igramo remi,
Čita se strip do zadnjih
strana.
Drugde su, čujem, veći
problemi,
Nema se mesa svakog
dana.

Čvrsta ruka, stisnuta
pest,
Svakog nam dana utole
glad.
Čvrsta ruka, stisnuta
pest,
Nedeljom imamo izlaz u
grad.

Dani nam puni promena
teku:
Kupaće gaće - pa u reku,
Ili u civil - pa hajd po
ženku,
U uniforme - pa smo u
tenku.

Snalazimo se inače vešto,
Oprezno pazimo da smo
u toku,
Da neko slučajno ne kaže
nešto,
Da ništa ne promakne
našem oku.

Čvrsta ruka, stisnuta
pest,
Svakog nam dana utole
glad.
Čvrsta ruka, stisnuta
pest,
Nedeljom imamo izlaz u
grad.

Uopšte, ima šta da se
bira;
Čuvamo poredak
desetine,
Gledamo spretnost
komandira
I ponos onih što krote
mine.

Ili gledamo olimpijadu
Koja je sad u
Avganistanu,
Ozbiljnog vođu na
ekranu,
I zastave u prvom planu.

Čvrsta ruka, stisnuta
pest,
Svakog nam dana utole
glad.
Čvrsta ruka, stisnuta
pest,
Nedeljom imamo izlaz u
grad.

Pankrti

ŠTA HOĆEŠ

Izdavač

BORBA d.d.

za izdavača

Manojlo Vukotić

Glavni i odgovorni urednik

Rastko Šejić

Uredništvo

Gojko Gelev

Nebojša Jovanović

Nenad Mirčevski

Marija Krunić

Ivana Ivković

Design by

ŠTA HOĆEŠ

ilustracije u ovom broju:
Rene Magritte

***

Zahvaljujemo se Zokiju, Bogu i
svima koji su nam pomogli

***

kontakt adresa:

List mladih „Šta hoćeš“ (IV)
Dom omladine, Makedonska 22/1
Beograd

Dobili smo pismo:

Dragi Šta hoćeš,

Tražeci vaš list u kioscima štampe, doživio sam "susret treće vrste" sa jednim od prodavaca. Kulturno sam ga upitao da li je pušten u prodaju list mladih Šta hoćeš. On mi je odgovorio: „Traži ti to na Terazijama, to je vaše mesto gde jebavate decu od 7 pa sve babe do 77 godina“. Najsrdačnije sam mu se zahvalio i produžio dalje.

Neki kažu da nam manjka demokratije. Varaju se. Manjka nam ljudi čija je svest na dovoljno visokom nivou da bi je prihvatili. U ovom trenutku učiti naš narod demokratiji je isto kao i svinju da igra bilijar ili balet. Svejedno je.

Goran Petrović

ŠTA HOĆEŠ

SADRŽAJ

INTERVJU

EMIR KUSTURICA:
KRAJ AMERIČKOG SNA

4

FANTOM SLOBODE

ČE GEVARA
NEBO NAD BRILINOM
MAGLA NAD LOS ANGELESOM

5

7

7

STRIP

THE LITTLE RADOJYCA:
MOJ PUT, PUT BELIH OBLAKA

9

UPOREDNI INTERVJU

IVICA DAČIĆ I MIRKO PETROVIĆ:
JESU TO TI MLADI?

10

S ONE STRANE DUGE

KO ĆE KOGA?

11

STRIP

MIRKO I SLAVKO PO DRUGI PUT
MEĐU SRBIMA: ZAPALJENA KOLIBA

15

OKO KULTURE

BEČ

19

INTERVJU

LEONARD KOEN:
BUDUĆNOST

21

OKO KULTURE

RECENZIJE FILMOVA

22

INTERVJU

OVERDOSE

23

STRIP

BETON PRODUCTION:
MICKEY MXOUS

25

DABOGDA CRKO ROKENROL

ETIKETE
RECENZIJE PLOČA

26

27

IZVAN KRUGA

KRIMI PRIČA U NASTAVCIMA:
KO JE UBIO HANSA BAUMANA? (I)

30

Emir Kusturica:

Kraj američkog sna!

Bosanski režiser je otišao na američki zapad da tamo napravi Arizona Dream, jedan lud, lud, lud film koji izmiče čak i zakonu gravitacije.

A rizona dream Emira Kusturice, sanjara i vizionara, je jedno veliko delo, hipnotičko, lirsko, delirično. Ono oslobađa onu retku vrstu energije kojom nas Kusturica obasipa i u Domu za vešanje. Ovog puta, on nalazi svoju inspiraciju i svoj dekor u Americi koja je samo fasada za razočarenje i kraj jednog sna. U centru priče je mladi Axel (*Johnny Depp*), koji odlazi u Arizonu kod svog ujaka Lea (*Jerry Lewis*), tamo upoznaje Elaine, lepu, luckastu udovicu (*Faye Dunaway*), i njenu snaju-samoubicu (*Lili Taylor*). Svi oni su gubitnici i samo ih snovi održavaju u životu... Film izmiče Zemljinoj teži, u njemu se leti, lebdi.

-Gledajući Arizona Dream pomislio sam: mora da vas je zaveo "američki san", u mladosti, u Jugoslaviji...

K: On je ušao u mene sa filmovima Forda, Hoxsa, Kopole, Refelsona... Sa onim crno-belim svetom vesterna, sa njihovim osećajem za pravdu, herojima sa kojima smo se poistovećivali. Ali, otkad sam se doselio u Ameriku, vidim samo sumrak američkog sna. On je na putu da iščezne. Taj san je nekada pristajao uz Holivud i njegove filmove. Danas studiji prave filmove kao hamburgerere. Kad se radi kao na traci teško je očuvati svoj integritet. Mnogi evropski režiseri koji su sanjali o Holivudu kao o filmskoj Meki su tamo izgubili dušu pod pritiscima i nerazumevanjem producenata. Imao sam posla s' njima i zamalo mi se nije zgadio film. Snimanje nije bilo lako, ali nisam

pravio ustupke. Francuski producenti su mi omogućili da ga završim. U Americi mi nijedan studio ne bi dozvolio da napravim film o gubitnicima, film u kom se san i stvarnost prepliću i stapaju.

-Hteli ste da napravite metaforu Amerike?

K: Da, hteo sam da pokažem Amerikancima jedan egzistencijalistički ugao gledanja na njihovu kulturu, zemlju, njihove snove. Oni nemaju taj osećaj, osim nekih režisera kao što su Skorseze, Kopola, ili nekih nezavisnih. Znam da Amerikanci ne vole suviše te poglede sa strane. U suštini, moj film može da se svede na jednu rečenicu: Amerika više nije jedna metafora, nego zemlja u kojoj se svesti kozumiraju i modeluju. Uopšte, dominacija američkog filma ide uz tehnološku kontrolu duha. To je ispiranje mozгова radi uniformisanja duha.

-Vi izgledate kao da se ne plašite nikog. Odakle to?

K: Snovi su najvažniji u našim životima. Oni nam daju snagu, oni nas spašavaju. Ja nemam strah od iracionalnog. Ako pokazujem scene lebdenja, letenja, to je zato što mislim da je film najbolje sredstvo

da vas izdigne iznad vaše fotelje, oslobodi vas težine Zemljine kugle.

-Da li ćete i sledeći film snimiti u Sjedinjenim državama?

K: Jedan od tri sledeća, sigurno. Želim da snimim *Zločin i kaznu* u Njujorku, zato što je to Vavilon koji upravo živi svoj kraj. Ali sada želim da napravim film o prošlosti moje zemlje, kako bi objasnio sadašnjost. Jer, nemoguće je pričati o Balkanu a da se ne uplovi u istorijske vode. Počeću od knjige Ive Andrića *Na Drini ćuprija*, koji otkriva korene naše sadašnje tragedije.

-Kojoj naciji osećate da pripadate, danas?

K: Nemam više nacionalni osećaj. Ranije sam bio Jugosloven i osećao sam se dobro u sredini naših verskih i kulturnih razlika. Sad mi je ostao samo film. Merlin Monro je rekla, nekad: *ja živim u svojim filmovima.*

L'evenement; prevod: Ivana Ivković

ČE GEVARA

Jedan od najizraženijih kultova kod nas i u svetu tokom šezdesetih i sedamdesetih je kult *Če Gevare (Ernest Gevara)*. On je dokaz da se nijedan kult ne može zatrti na silu već se mora rušiti suptilnijim sredstvima, ili pustiti da uvene sam od sebe.

Roden je u Argentini 14. 6. 1928. Završio je medicinski fakultet u Buenos Airesu. Tokom školovanja na fakultetu upoznaje se sa komunističkim idejama. To je vreme naglog siromašenja Argentine koja ispada iz kruga razvijenih zemalja i počinje da se utapa u sliku čitave Južne Amerike. U tom opštem trendu mladom Čeu su se učinile ne samo moguće nego i jedinom izlazom lažne slike socijalističkog blagostanja. Pridružuje se studentskoj pobuni koja biva ugušena. Još pod tim utiskom odlazi u Gvatemalu, gde pomaže levo orijentisanim revolucionarima pod vodstvom Jakoba Arbanesa. Posle njihovog poraza odlazi u Meksiko. Tamo se upoznaje sa *Fidelom Kastrom* i, sad sa već određenim iskustvom, pridružuje mu se. Pomaže mu u organizaciji i obučavanju ljudi. Bio je među trinaest ljudi koji su stigli do Siera Maestre, od osamdeset dvoje, koliko ih se iskrcalo 2. 9. 1956. Oko njega počinje da se izgrađuje kult ličnosti, uz pomoć jednog Amerikanca. *Herbert Metjuz*, dopisnik Njujork Tajmsa piše seriju od tri teksta o "*Barbudosti*". Tako su ti "prljavi kapitalisti", "antidemokrate" pomogli da se ustoliči kult koji će kasnije iz sve snage pokušati da unište.

Posle poraza Batiste i dolaska na vlast, kao jedan od najpoverljivijih Fidelovih ljudi menja najodgovornije funkcije. Bio je komandant havanskog garnizona, direktor odeljenja za obuku. Bio je i na par funkcija koje nisu imale nikakve veze sa njegovim obrazovanjem ili prethodnim iskustvom: predsednik Narodne Banke, ministar industrije. Prosto je neverovatno koliko brzo revolucionari, kada dođu na vlast zaborave šta su proživeli i šta su sve obećali. Ipak, on 1965 napušta Kubu. U svom oproštajnom pismu on piše da je njegova misija u Kubi završena i da on ne može više tamo da bude, da mora da pomogne na drugim mestima. Inkognito dolazi Urugvaj, a odatle nastavlja u Boliviju. Tamo organizuje pobunu uz pomoć dvadesetak Kubanaca i Bolivijanaca. U neravnopravnoj borbi u klancu Hebrada del Huru biva ranjen i zarobljen. I ubijen, kasnije. Oko njegove smrti su ispredane mnoge priče: da je mučen, da je odmah ubijen, čak i da je preživeo. Njegova smrt je dala krila mitu. Postaje simbol pobune kod generacije šezdesetih. Nošene su majice i jakne sa njegovim slikama i natpisima "*Če je živ*". Tako se njegov duh osećao tokom

pobune na univerzitetima 1968. I Beogradski univerzitet je bio pun plakata sa njegovim likom.

Za poslednjih dvadesetpet godina njegov kult je polako slabio i sad je skoro potpuno nestao. Poslužio je Amerikancima i ostalima kao pouka (koja se kod nas obilato koristi), da se ne smeju nasiljem praviti paćenici već da se čovek uništava deo po deo, ugled se srozava korak po korak poluistinama, lažima, klevetama, podmetanjima...

Njegova priča se može svesti u rečenicu: Došao je tiho, ušao u legendu, i tiho i sporo izlazi iz nje.

Priča našeg kulta: Došao je bučno, ušao u legendu, i sa treskom ispao iz nje.

Branko Tripković

Foto: Sain Savović

Vojnik

*Vojnik je živo biće koje je u vojsci
vojnika je zato da viče razumem i da ga šišaju;
vojnika je zato da se maršira i da bude rat;
vojnika ima izistinsku pušku;
vojnika ima debele čizme;
vojnika dobije pravo pismo;
vojnika zna pesmarice napamet;
vojnika pravi svadbu kad se vrati iz vojnika;
vojnika, to je neki dedin vojničina;*

(odlomak iz knjige *Olovka piše srcem* koja je sastavljena na osnovu dečijih asocijacija na opšte pojmove).

TALIČNI TOM JE MRTAV?

Pored nafte, lekova i ostalih "bespotrebnih" stvari, ovih dana su nas napustili i Dizniji junaci. *Baja Patak* je postao "jezuita" a *Miki Maus* "mali poslušni demokrata". Glasnogovornik je na crtačima, verujem, zaradio debele poene. "Trebalo da budemo ponosni što se kod nas lomi američka subkultura!" kaže mudrac koji nikada nije čitao *Marka Tvena* ili *Džeka Londona*. On ide i dalje: "To bi trebalo da se proširi i na rokenrol! Vratimo se italijanskim kanconama!"

E, ljudi, stvarno ste me iznenadili! Gotovo da nisam verovao da još postoje tipovi koji su nekad slali Elvisa u vojsku, šišali Jana Gilana i sekli kravate "buržujskoj deci". Ovoga nema nigde, čak ni u Albaniji! Samo napred, uništite sve što je "U.S. made" - koka-kolu, kokice, krompir, ploče i kasete koje slušamo, spalite sve te stripove (sem "Mirka i Slavka"), pocepajte džins. Provodimo se na "Poselu u pola tri", jedimo samo sarmu i slaninu, giljajmo na taljigama u 21. vek. Ako neko preživi opšte (narodno) veselje - pričaće.

Daltoni se keze - Talični je batalio pištolj i konja, Zagor kupi pinklice i beži iz Darkvuda, *Džems Bond* je postao 000. Super Sneki drži maratonski koncert a *Corba*, "Galija" i "Vampiri" valjaju devize u Francuskoj. *Doka Balašević* je postao panonski mornar na privremenom i prevremenom odmoru. Policajci "koče" ako samo čuju reč na engleskom. Ruski i grčki, to može. Na televiziji *Bata Živojinović* po stoti put sređuje iste Nemce sa pokličom: "Sad ću da vas k...m!"

I zato, grafitomrsci, želeo bih još samo jedno da vam poručim: "Rock' N' Roll is here to stay!!!"

Aleksandar Z. Novaković

Da nam malo verujete...A?

U vozilima GSB-a, gurajući se i zureći ljudima u face i potiljke, mlad čovek može puno toga da čuje i nauči. Slušajući komentare i rasprave senilnih penzionera, izvukao sam dosta pouka. Moram vam reći da mi je sada i mnogo lakše jer sam svestan da je naša zemlja dobro prošla u odnosu na to koliko u njoj ima inteligentnih i obrazovanih ljudi. Zaključci su sledeći:

- 1.) *Kod nas su svi sposobni da budu generali.*
(Za ovaj poziv naročito preporučujem sredovečne domaćice.)
- 2.) *Svima je jasno ko finansira opoziciju.*
(Sa time su ponajbolje upoznati penzioneri.)
- 3.) *Opšti stav je: "Današnja omladina je obmanuta, sve joj je pušteno na volju i treba se okrenuti poslovičici Batina je iz raja izašla, onda nam niko više neće zvocati".*

U odnosu na one koji sve znaju, ja znam samo sledeće: "Na nama je da zemlju izvučemo iz govana, ali kako kad ništa ne znamo ili...".

Krnjaja Predrag

„Avion leti u krug iznad Berlina. Jednom će pasti.“ On je bio andeo. Imao je krila skrivena negde ispod kaputa i bio je nevidljiv. Mogao je da čuje tuđe misli, da se uvuče među ljude, posmatra ih i beleži. Svet je video samo u dve boje: beloj i crnoj. I ona je bila andeo. Imala je krila od kokošijeg perja i žalila se da joj smetaju prilikom izvođenja tačke na trapezu. Bila je Francuskinja u Berlinu. On ju je video, a ona je njega sanjala. I tada ugleda boje i odluči da postane čovek. Oklop mu pade na glavu i on oseti krv. Neko mu reče da je crvene boje. . .

Juče nije bilo struje. Elektrana nije radila i podelili su nas u grupe. Bar televizor nije radio. Bila je tišina. I snovi. . .

Čovek je stajao na krovu zgrade: „Sunce zalazi. Bar znam gde je zapad. . . Šta je na istoku? U stvari, svuda je istok. . . Neću više da mislim. Idem. A zašto?“ I skoči. Andeo kriknu. . .

Tehnika nas je upropastila. Bolje da ni sutra nema struje. . .

Igračica na trapezu reče: „Opet mi u glavi pada noć. Strah od smrti. Zašto ne smrt? Bitno je biti lep.“

Kažu da se ljudi često uguše svojim snovima. Da prestaju da poznaju granicu između mogućnosti i čuda. Da pate i propadaju.

Nestaju negde u rupama svog pamćenja i ne mogu da se suoče sa stvarnošću. Nikada im neću poverovati.

Jedan deda u Berlinu godinama traži Postdamski trg. Postojao je tamo pre rata. Kaže da samo rimski putevi vode u daljinu. Da su najstariji. Da Berlin ima svoje skrivene

Nebo Nad Berlinom

planinske prelaze i da tu počinje njegova zemlja iz priča. „Zašto još kao deca ne sagledaju prolaze i kapije na zemlji i na nebu. Kad bi ih poznavali ne bi bilo ubistava i rata.“

Jedan čovek u Beogradu je sanjao da leti. Otišao je u padobrance. I poginuo. Dok je stajao na zemlji neko ga je pogodio snajperom. Njegov sin je otišao za njim i ubio petoricu. Vratio se kući, ali oca tamo ipak nije našao.

Dva anđela razgovaraju:

„Istorija još nije bila ni počela. Bilo je jutro, večer, čekali smo šta će biti. Potrajalo je dok je reka našla korito, počela da teče. Prvobitna dolina! Jednog dana, sećam se još, ledeni bre-govi zaplovili su na sever. Prošlo je i jedno stablo sa praznim gnezdnom. Milijardama godina su se tamo praćakale ribe. Onda

se udavio roj pčela. Kasnije su se pobila dva jelena. Zatim je roj muva bio. Samo se trava još uvek ispravljala i rasla preko lešina divljih svinja i bikova.

Sećaš li se jutro kada se pojavio dugoočekivani dvonožac našeg lika? Sećaš li se njegovog usklika? Je li rekao „ah“ ili „oh“? Ili je to bilo samo stenjanje? Njemu smo konačno mogli da se smejemo, a po njegovom uskliku naučili smo da govorimo. Duga istorija! Sunce, munje, gromovi na nebu, a na zemlji požari, igre ukrug, znaci, pismo.

Onda je jedan izleteo iz kruga i potrčao pravo. Dok je trčao pravo i ponekad krivudao izgledao je slobodan, pa smo se smejali. Onda je odjednom potrčao u cik-cak. Poletelo je kamenje. Njegovim bekstvom počela je druga istorija. Istorija ratova. Ona još traje. Ali i prvobitna priča o travi i suncu, vazduhu i dozivanju još uvek traje. Sećaš li se kako je za jedan dan nasut drum kojim se povlačio Napoleon? Pa je onda popločan, a danas je utonuo u travu kao rimski drum zajedno sa tragovima tenkova.

Ali mi nismo čak bili ni gledaoci. Malo nas je bilo. . .

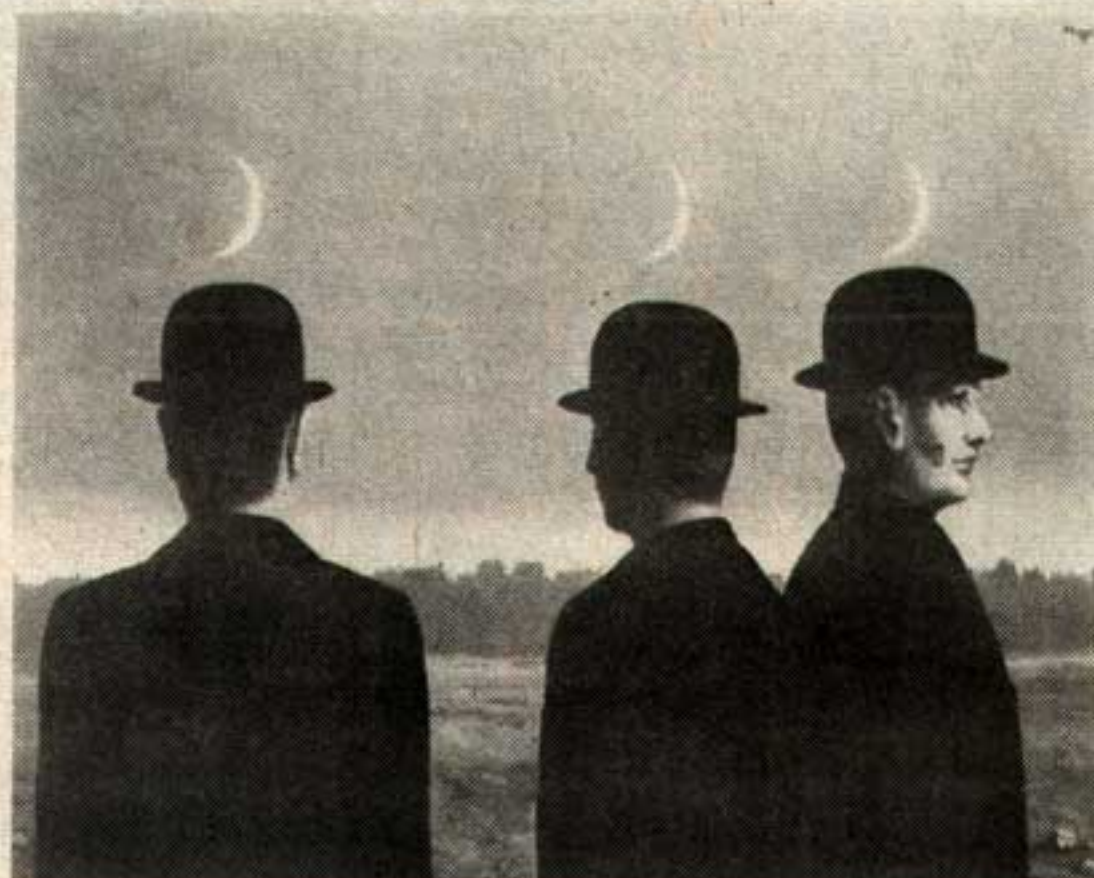
Ne znam koliko ih ovde ima. Očigledno ne dovoljno.

Marija Krunić

Napomena: deo teksta pod navodnicima uzet je iz filma „Nebo nad Berlinom“ Vima Vendersa. On je snimljen pre rušenja Berlinskog zida. Naš je svakog dana sve veći.

Magla nad Los Anđelesom

Marija Kuprešanin

Ne znam kako sam dospela ovde
Tu na vrh oblakodera koji svojim krovom
Dotiče nebeski vreš.

Možda volim ovaj grad divlji, bučan
I siv

I popločan staklom, blještavilom i žurbom
Tu, sa sobom donosim toplotu Evrope
Ali ne one hladne i nepoznate
Već čar stare, dobre Evrope

Šta je svet?
Ko smo mi?
Gde putujemo?

Noćas sam spavala na klupi u parku
I nisam klošar samo zato što nosim rukavice bez
prstiju
Ja sam samo klošar u duši.

Vreme

Ćutimo
 I gubimo vreme
 Desak ističe
 Vrućina guši
 Ćutimo
 Uplašeni izgovorima
 Zaustavljeni zidovima
 Prevareni lažima
 Osećaš samoću
 Kao i ja
 Bez objašnjenja
 Osećamo
 Kraj?
 Prevara?
 Ne ubijaj ovo
 Nešto posebno
 Desak teče

Katarina Ć.

Male tajne velikih majstora kuhinje

Najpre se odabere jedna zrela zemlja, pri čemu se mora posebno paziti na to da bude sočna, nikako suha (što se može desiti ako ima premalo mora, a previše planina, ili obrnuto). Nakon toga, igrom slučaja, ili Božijim providjenjem, na čelo zemlje postavi se jedan pametan predsednik i jedan glup narod, a radi boljeg i egzotičnijeg okusa doda se i nekoliko različitih aroma (komunizam, pacifizam, feminizam, šovinizam, patriotizam...). Tu smešu dobro promešati i staviti da se kuva ili peče od 20 min do 50 god, što ovisi samo i isključivo od kvaliteta i marke šporeta. Bilo bi veoma poželjno ako bi u toku kuvanja/pečenja domaćica/in više puta dodavala/o pokoji politički govor, miting, a može se dodati ili oduzeti i pokoji deo teritorija (već prema vlastitom nahodjenju). Jelo je gotovo kada počnu izbijati mehurići, ako se kuva, ili kada se pojavi karakteristični miris gareži, ako se peče. Poslužiti toplo, u malim porcijama, više puta, isključivo kao desert ili predjelo. Jede se prstima, uz eventualni dodatak kečapa, majoneza, kandiranog voća, sladoleda, za stolom za dvanaest osoba.

Iako vrlo jednostavno i pripremljeno sa malo sastojaka, ovo jelo je veoma ukusno, i najvažnije, ostavlja ogromnu mogućnost kombinacija i eksperimentisanja.

Važna napomena za mlade domaćice: Prilikom mešanja dobro paziti da se predsednikov sastojak ne meša sa ostalima i da ostane kompaktan. Mlade, neiskusne domaćice najlakše će to postići ako sastojak oblože testom.

Damjana Mraović

foto: Saša Stojanović

Vodič za neokaljene

ili kako se ponašati u autobusu u vreme najvećeg špica (a i šire)

Pošto mnogo ljudi u Beogradu, što iz neznanja, što iz stida ne zna kako da se ponaša u autobusu u vreme najvećeg špica (a i

šire), evo nekoliko saveta kako da sebi obezbedite sasvim prijatnu vožnju:

1. Dobro se opremiti za šutiranje, udaranje, guranje, muvanje... (znači: cokule, rukavice, kapa, šal obavezni)!

2. Oceniti gde ima najviše ljudi na stanici, izgurati ih i stati u sredinu na njihovo mesto.

3. Kada autobus dodje i otvori vrata, ne čekajući da putnici izađu, pohrliti u njega, gurajući sve one koje pokušavaju da vam se suprotave.

4. Stajati na vratima, sve dok ne naidje vaša stanica, ne dozvoljavajući da se otvore pre toga iako ima onih koji bi izašli.

5. Psujući sve te koji bi "baš sad" da izađu (i koji ih davo tera da putuju baš sad?!)

6. Gundati kako u sredini ima mesta za još petoricu, "samo niko neće da se pomeri."

7. Pomenuti političku situaciju bar tri puta i odsečno dodati kako bi ste "vi to sredili za dva dana, samo da vam daju vlast u ruke".

8. I najzad, sići na vašoj stanici psujući vozača i državu u kojoj ne može ni u autobus da se uđe i pljunuti jednom, onako od srca, na sve one koji su vas sve vreme vožnje nervirali!

PS. Prijatnu vožnju ni ovako ni onako ne možete ostvariti, pa zašto onda ne pljuvati do mile volje?

Zdravković Svetlana

THE LITTLE RADOJUCA

У епизоди: мој пут, пут белих облака

Kosta
1993.

THE LITTLE RADOJUCA, калазекки упориште у народним масама непросвећеним захваљујући вишегодишњем кљумању лошим стрип остварењима, покушава да сврне Зевса и постане калиф уместо Калифа

* СИКТЕР (турец) - ајд у мајчинку

ПРЕВИ СЕ ЈСПРОТИВИО ЧУВЕНИ БОРАЦ ЗА људска права, слободе и још штошта, ВИТЕЗ ОКРУГЛОГ ДЕТАЛА ПРИНЦ ВАЛИ ЈАНТ И...

* Ексквалибур - распевани мач пева посмртни марш

ОД КОПЛА ПОКОЈНОГ ВАЛА НАСТРАДАЛО ЈЕ ЈОШ НЕКОЛИКО СУПЕРХЕРОЈА НОВОГА СВЕТА

ЕПИЛОГ О, нагоде, данас када је уништен и последњи издањак превазиђене стрип културе, проглашавам Нову еру девете уметности - стрипове у којима тријумфују неваљалство и глупост

ОДУШЕВЉЕНИ ПОБЕДОМ СВОГА ЈУНАКА ПОКЛОНИЦИ THE LITTLE RADOJUCЕ ФРЕНЕТИЧНО РЕАГОВАШЕ. ПИЛО СЕ И ПЕВАЛО ДО КАСНО У НОБ.

Jesu to ti mladi?

foto: Ana Adamović

Ivica Dačić (SPS)

Datum i mesto rođenja: rođen sam 1. januara 1966. godine u Prizrenu.

Znak u horoskopu: jarac

Funkcija: Sada sam portparol u SPS-u. Portparol znači onaj koji govori, a zadužen sam za propagandu, komunikacije i intervju. A sada sam još i poslanik u skupštini.

Obrazovanje: završio sam gimnaziju "Stevan Sremac" u Nišu. To je jedna od najjačih škola u Srbiji. A pre deset godina sam došao u Beograd i tu sam na fakultetu političkih nauka završio novinarstvo sa prosekom 10.

Tip devojke: obožavam devojke sa lepim licem, ustvari prvo što na devojci pogledam je lice.

Bračno stanje: Živim sa verenicom u iznajmljenom stanu od dvadesetpet kvadrata. Trenutno sam u vereničkom stažu. Moja verenica se zove Sanja i ima skoro devetnaest godina, inače ona je moja omiljena osoba. Ona je završila petu beogradsku gimnaziju i pleše u *Dogani Fantastiku*. Upoznali smo se tako što mi je jednadn moj prijatelj rekao da se jedna devojka interesuje za mene, ali on neće da mi kaže ko je to. Poslao sam joj pisamce u kome je pisalo nešto što počinje otprilike ovako „Nepoznata devojko...“ i završavalo se sa „...čekam te jer ćeš ti sigurno doći.“ I ona je došla.

Muzika: Kad sam bio mali najviše sam voleo grupu Film. Njihov najbolji album izdat kod nas negde '82. je „Sva čuda svijeta“. Sad obožavam rusku muziku i stalno je pevam. Ali ne one revolucionarne pesme, nego prave ruske kao što je pesma „Podmoskovske večeri“. Od domaće muzike baš i ne obožavam novokomponovanu muziku, više volim ono što se slušalo u dobrom restoranu, starogradske pesme. Mada ima i dobrih pevačica, dobro izgledaju. A što se tiče savremeno angažovanih sad skoro je trebalo da budem na koncertu Đorđa Balaševića. Ali se nešto desilo tako da nisam mogao da budem tamo. Đ.B. je upalio svetlo u delu publike u kom je trebalo da sedim sa namerom da predstavi prvog političara koji mu je došao na koncert. Baš mi je žao zbog toga što nisam bio tamo. I ja poštujem ono što neko misli iako sam protiv toga.

Film: Bioskop sam zapostavio otkada je razvijena video tehnika.

Mirko Petrović (DSS)

Datum rođenja: 3. 3. 1965. (rođen u Beogradu na Pašinom brdu, Dušanovac)

Znak u horoskopu: Riba

Religija: nije vernik u klasičnom smislu, ali poštuje tradiciju. Slavi slavu (Mitrovdan) ne od juče nego od malih nogu. Vaspitavan je u tom duhu i naučen da poštuje crkvu.

Funkcija: član glavnog odbora i predsednik izvršnog odbora Demokratske stranke Srbije i poslanik u skupštini Srbije.

Obrazovanje: završio petu beogradsku gimnaziju, a zatim Pravni fakultet (bio je najbolji student generacije sa prosečnom ocenom 9,93)

Radno mesto: Balkanološki institut- asistent pripravnik

Tip devojke: kod devojke najviše ceni šarm i neki poseban senzibilitet, lepota je tek na drugom mestu.

Bračno stanje: neoženjen (ima devojku)

Hobi: najviše ga zanima istorija, naročito politička istorija Srbije XIX veka, Bavi se proučavanjem dela Slobodana Jovanovića.

Omiljene istorijske ličnosti: De Gol, Gandi, Kenedi, od naših Nikola Pašić, Petar Karadorđević, Slobodan Jovanović, i još deo njih iz građanskog pokreta 1941./45. o kojima se još uvek ništa ne zna.

Muzika: Đorđe Balašević zbog one kabaretske crte u posmatranju društva i sveta, Bora Đorđević. Voli i stare italijanske i francuske šansone, naročito Edit Piaf

Film: "Kad jaganjci utihnu", "Mizeri", od starijih "Kazablanka"

Pozorište: kao učenik pete gimnazije stalno je išao u pozorište. Iz tog vremena najviše pamti "Fausta" sa Mikijem Manojlovićem i predstave Dušana Kovačevića: "Sveti Georgije ubiva aždahu" i "Sabirni centar". Od novijih predstava najviše mu se dopao "General Milan Nedić" sa Danilom Batom Stojkovićem

Poezija: više voli romane, ali od pesnika najviše Jovana Dučića

Romani: u mladosti najviše Henrik Senkjevič ("Quo vadis", "Bez dogme", "Poljska istorija"), kasnije Borislav Pekić ("Godine koje su pojeli skakavci"), od novijih Milorad Pavić i Svetislav Basara.

Pozorište: u pozorištu nisam bio verovatno celu godinu. Poslednje što sam gledao je Baal Bertolda Brehta.

Poezija: Nikad nisam pisao pesme, ali volim romantične ljude. Više volim prozu.

Knjige: u književnosti najviše volim žanr roman_esej, a omiljena knjiga iz tog žanra mi je Proljeće Ivana Galeba Vladimira Desnice, mislim da ova knjiga pripada hrvatskoj književnosti dvadesetog veka.

Strip: Omiljeni stripovi su mi Asteriks i Alan Ford (u video recorderu u kancelariji pronađena je kasetna sa crtanim filmovima).

Sport: Vatreći sam partizanovac. Obožavam fudbal i košarku. Nekada nisam propuštao utakmice, ali u poslednje vreme sport pratim na TV-u. Obožavam još i skijaške skokove ali otkada nema naših to ne pratim.

Da li izlazi: nekada sam izlazio svakodnevno i išao svuda, a sada uglavnom svake nedelje pravimo žurke u privatnom aranžmanu. Moje radno vreme je do šest, pola sedam sve ostalo je moje slobodno vreme i njega uglavnom provodim u užem krugu prijatelja i sa svojom verenicom. Čest sam gost i Sava centra.

Odeća: imao sam veliki problem kada sam počeo da se bavim politikom jer ne volim da nosim odela i kravate. U njima se osećam kao sužene svesti. Više volim neku drugu odeću u kojoj se osećam slobodnije. Moj omiljeni modni kreator i manekenka je moja verenica Sanja.

Pušenje: Ne pušim i potpuno sam neutralan u tom pogledu. Probao sam i nije mi se dopalo. Ni piće ni pušenje mi ne predstavljaju zadovoljstvo, od poroka sam sklon samo ženama.

Jelo: Obožavam da jedem reš pečeno belo pileće meso, i volim kokice. Moj omiljeni kuvar je takode moja verenica.

Piće: Ne pijem alkohol, ponekad belo vino. Nemam neku neko omiljeno, mada je najbolja Graševina. Obožavam Koka-Kolu. Dok je Panić bio predsednik imao je posebnu Light Koka Kolu kloju su specijalno za njega dovozili iz Amerika. Jednom se desilo da nisam mogao da pijem, nešto mi je bilo preko glave, i onda me je on pitao: „Jesi li se ti možda naljutio“.

Automobili: Ne volim automobile i nemam vozačku dozvolu.

Putovanje: ja stalno putujem, službeno. Moja izborna jedinica je od Leskovca do Topličkog kraja i Gnjilana pa po nekoliko dana nedeljno provodim tamo. Privatno sam poslednji put bio u Grčkoj. Inače obožavam Rusiju. Rusija, to ti je mentalitet. Srodna slovenska duša, široke zene. A ovih dana ugovaram put u Odesu na Crnom moru.

Oružje: Jednom sam pucao u vojsci i nemam lično naoružanje. Uostalom videli ste poster socijalističke partije (koji nam je poklonio u više primeraka).

Strah da ili ne: Strahova u smislu fobija nemam. I nikada nisam imao neprijatnosti zbog političkog stava niti me iko ikad napao. Inače se za sebe ne plašim samo se ponekad plašim za članove moje porodice jer je politička netolerantnost ovde sve veća.

Ja sam još kao mali znao šta ću biti u životu iako nisam imao ni materijalne, ni nikakve druge preduslove. Od malena sam se opredelio da budem novinar. Kasnije sam radio radio emisiju „Niko kao ja“. A 1988. sam bio nagrađen za TV scenario na temu studentskih demonstracija '68. Emisija nikad nije snimljena.

Politička izjava nikad izjavljena: mladost nije veći hendikep od starosti. Mladi ne treba da budu meta političarima. Mladi treba da se premeste sa mete u centar političkog života.”

Ivana Dilas

Sport: dok je imao vremena bavio se košarkom i rekreativno trčanjem

Slobodno vreme: nema ga gotovo uopšte. Stalne obaveze u stranci, promocije po unutrašnjosti. Ako ga nađe bavi se radom na institutu.

Osobine koje cenì kod ljudi : doslednost i hrabrost

Omiljeno jelo : meso u svim varijantama, sve vrste slatkiša

Omiljeno piće: belo vino

Auto: vozi "Zastavu" dvanaest godina staru, kupio je polovnu pre godinu i po dana. Voleo bi da vozi Opel vektru, ali to su još uvek samo snovi

Oružje: ne voli ga i smatra da je ono potpuno nepotrebno u jednom pravom demokratskom poretku. Kao zanimljivost je rekao da je na konstitutivnoj sednici nove skupštine Srbije ispred sale predata gomila oružja.

Uzor: Borislav Pekić- zbog svojih moralnih principa, ne zbog ličnih interesa i odnosa.

Planovi: nema ih mnogo jer trenutno mu je bavljenje politikom jedina preokupacija i to smatra za pitanje moralne obaveze i duga prema zemlji. Kad to postigne dolazi sve ostalo.

Najveća želja: Pobeda Demokratske stranke Srbije i Deposa.

Neostvarena želja: po završetku studija želeo je da ostane na pravnom fakultetu i da se bavi naukom- istorijskim pravom i međunarodnim odnosima. Vreme ga je odvojilo od nauke, a želja mu se nije ispunila iz političkih razloga.

Za naš list je rekao da u njemu budi nadu da će mlada generacija biti spremna da se angažuje i suprotstavi ovoj vlasti. Pobudena mladost je najlepša. Nada se da ćemo ostati ovde i boriti se protiv ovakvog sistema, a ne praviti neke afričke i latinoameričke svetove. Podsećamo ga na generaciju gimnazijalaca 1945/46. na čelu sa Borislavom Pekićem i mnogim sadašnjim članovima SANU- a koji se nisu mirili sa tadašnjim sistemom vrednosti i pokušali da svoj bunt izraze kroz novine. Mnogo njih je kasnije godine provelo po zatvorima. 1982./83. kada je bio gimnazijalac počelo je njegovo političko angažovanje. Zbog toga je imao mnogih problema, u školi (čak su mu preteli izbacivanjem), a kasnije ga je to sprečilo da ostane na fakultetu i bavi se naukom.

Smatra da je naš list jedan fenomenalan pokušaj da se nešto napravi. Da mi radimo u možda još težim uslovima nego ranije generacije. želja mu je da nastavimo kako smo krenuli, da utičemo da se neka politička svest razvija po školama, jer ćemo kasnije, na Univerzitetu mi postati neka nova pokretačka snaga. Opozicione stranke danas ne postoje u nekom klasičnom parlamentarnom obliku, potrebno je da se ujedine i da dođe do smene generacija. Promena nema bez velike lične hrabrosti i angažovanja dosta mladih ljudi.

Marjia Krunic

KO ĆE KOGA?

Takmičari: Fejdon, Sabrutin, Trajk

Izabira: Hardila

Fejdon: Zdravo. Ja sam Fejdon. Dolazim iz Donje Trepče. Bavim se prevozom ljudi, stoke i stvari kamionom. Po potrebi. Slušam metal a omiljena grupa mi je Ramouns. Vol'o bi da me devojka izabere. Ja sam onaj pravi. Pozdravio bih sve Donje Trepčane.

Sabrutin: Ćao svima, zovu me Sabrutin i volim sve što vole mladi. Slušam svu muziku, volim sport, koka-kolu i osmeh i domaće pevačice, estradne umetnice. Rodom sam iz Banje Koviljače. Studiram za vozača E kategorije i pravi sam gurmanluk.

Trajk: Haj ljudi, evo Trajka život mi je bajka. Volim da pišem pesme, i niko ne sme da dira česme, moje pesme. Ha, super sam, a!? Imam dvajes' godina, živim u selo Slovac i dobar sam plovac. Bravo ja, napred ja.

Hardila: Zdravo, ja sam Hardila, Šumadinka. Dolazim iz Male Jagodine, volim da se dopisujem sa mladima, zato evo moje adrese: Ulica Velikog Bunara BB, 29731 Mala Jagodina. Danas ću izaberem pravog, šarmantnog i lepuškastog dasu, jer volim druženje i poznanstva.

IGRA:

Hardila: Prvo pitanje: Dogovorili smo sudaranje ja i ti, kod MakDolanda. Ja kasnim već četeres' minuta. Šta ćeš učiniti?

Fejdon: Pa ovako. Zaustavio bi prvi taksi - auto, dao vozaču tvoju adresu i puno para da te doveze. Ako te nema kući i ne dođeš na sastančenje, otiš'o bi u miliciju da prijavim tvoj nestanak. Oni bi mi sve objasnili za dalje moje ponašanje u novonastaloj situaciji s nama.

Sabrutin: A, mene već ne bi bilo. Pošto sam ja čuo da studenti nikad ne čekaju duže od petnajs' minuta, tako bi ja odmah posle tih petnajs' minuta otišao kući. Na mestu sudara bih ti ostavio poruku u vidu papira na kome bi ti napis'o da sam ja studenat i da neću dozvoliti da me zaobrćeš tako.

Trajk: Ja bi tebe čekao i narednih četrrest minuta a ako opet se ne dođeš, ček'o bi još četrrest minuta i tako u nedogled. A tad bi ti došo na stan da te pitam zašto nisi došla i ja bi ti odmah oprostio.

Hardila: Drugo pitanje: Šta bi radio ako bi te isprskao auto na putu za videnje sa mnom?

Fejdon: Pa, ja bi uz'o prvu ciglu i razbio mu šofer - šajbnu. On će mene. Ja lep a on tako. Pa uši bi mu izvukao, gilipter jedan. Sav sam se uzbrujao.

Sabrutin: Sve bi mu oprostio ali ako bi mi isprlj'o bele čarape, odma' bi se izuo i obuk'o rezervni par istih koje nosim u džepovi. Ja mnogo volim bele čarape jer one svojim kontrastom ističu moje prijatno telo.

Trajk: Pa ništa, ja bih tako prljav došo do tebe i prič'o bi ti da je to novi urlik mode jer sam ja moderan i pratim modu kod "Kluza", "Prvi Maj" i kod komisijona.

Hardila: Treće pitanje: Koju vrstu donjeg rublja nikad ne bi obukao i zašto?

Fejdon: Ja nikad ne bi obukao one uzane kupaće gaće Spido. Ja volim da je dole komotno, da je svima lepo. Zato ja nosim pidžamu mesto gaća i baš mi je lepo i dirljivo.

Sabrutin: Ja sve gaće volim, kao i domaće tako i strane. Sada zbog sankcija, uvozni lastiši se više ne uvozu pa moram na ove domaće da stavljam učkur. Već sam se navik'o, mada ponekad ima problema kad se vežu u čvor, pa duže trpim nego što smem.

Trajk: Ja volim „Udarnik” gaće. Dobro prijanjaju a još bolje dihtuju. Evo ove na meni nisam skinuo već četiri nedelje i vrlo sam zadovoljan. Ne volim stranske gaće jer tamo vlada SIDA i ne smem ja da riskiram. Isto i ne volim kožne gaće jer se brzo usijaju pa ima malih problema. Eto tako.

Hardila: Četvrto pitanje: Opiši svoja dva suparnika ali bez okolišanja?

Fejdon: Nisu to loši momci, ali šta sam ja tu kriv kad sam mnogo lepši od njih. Snažniji sam i moćniji te zato ja sam pravi. I da znaš, oni imaju ravne tabane a ja ne i još sam se lepo obuk'o ko maneken kad hoda, isto.

Sabrutin: Ne slušaj ovoga, samo trabunja. Ja sam čovek za tebe, ja sam lep i ja sam mnogo kulturni. Ovaj treći smrdi, ti to ne osećaš, ali ja se udavi. A ovaj prvi, taj liči na foku i on je najgori a ja najbolji, čuješ najbolji. Izabereš mene i super veselje.

Trajk: Ove dve persone ništa ne znaju. Ja nemam ravne tabane već ravne cipele. I ne smrdim, već mirišem jer koristim *aftršejv* kolonjsku vodicu koju sam kupio u Valjevu na velikom narodnom saboru. Dakle, ja sam najbolji, izaberi mene, molim te.

Hardila: Peto pitanje: Odrecitujte mi nešto za kraj, ali da bude ljubavna poema da me dirne u srculence moje.

Fejdon: *Hej lepojko, hej lepojko, hej lepojko,
moja buduća nova devojko, devojko.
Ime ti je Hardila kao šumsko cveće,
ja sam Fejdon, moje srce tebi kreće.
A tvoje telo k'o točak kotrlja,
moje ime samo ti se mrmlija.*

Sabrutin: *Preko simsa od prozora klizi buba,
ti si moja omiljena, lepa ljuba,
moj je instrument iz mladosti truba,
na plaži jedemo majonez iz tuba,
volimo se kao ljubavni par iz filma,
niko nas uzbuditi neće.*

Trajk: *Ispod hrasta u plicaku reke,
družimo se kao dve bele zeke,
u bioskopu držimo se za ruke,
ala volim ove ljubavne muke.
Pridi meni voleću te ja,
ješćemo zajedno pržena jaja.*

Glas razuma: Draga Hardila, čula si odgovore momaka sa druge strane paravana. Pošto nijedan od njih nije ispunio bonus, tojest nije doneo nijedno svinjče ili pečenog ovna ili domaću ljutu rakijštinu, neću im pomoći. A ni ti nisi ništa bolja, pa ti neću reći ko je lepši od njih. Zato, bežite mi s očiju svi vi i nemojte više ikad da se pojavljujete ovde.

Hardila: Pre nego što iskažem svog izabranika, ja ću da izvršim eliminaciju pomoću stomak eliminatora. Šalim se. Evo ovako stoji stanje. Momak koga nikad ne bi volela da vidim pored sebe je Fejdon. Pa to ni majka ne može da voli. Prevoznik, o bože mili. A još i mangup, razbij'o bi tuda kola zbog malo blata na sebi i na kraju otpeva neku odvratnu pesmu. Sledeći koga izbacujem iz igre je Trajk. Ako hoćeš da me čekaš, zakazaću ti sastanak ispred banke pa mi hvataj red i uzmi broj. A da mi dođeš prljav na sastanak i da me lažeš nešto, odmah bi te šutnula u stražnjicu, i definitivno ti priljubila prljave gaće za istu. Eto tako. Moj izabranik je dakle Sabrutin. Čovek mog života, osoba mojih snova, Robin Hud iz bajke. Obrazovan i načitan, iskusan, pametan i na kraju student. Ali džoker koji me je oborio s nogu na zemlju, odnosno parket, je njegov rezervni par belih čarapa koje će odmah da mi da na prvom sastanku. Dakle, ljubavi moja, ja te volim i evo pesmice moje za tebe namenjena: Sabrutine junačino moga lepog sna ješćemo za ručak pečenog ovna, a onda ćemo zajedno cveća brati u dušu će moju moći da se vrati nova ljubav zajednička moja i tvoja. Prvo detaljno upoznavanje Hardile i Sabrutina započelo je odmah po saopštenju glasanja Hardilinog, i to uz ples na muziku Fahrete Jahić „Sitnije cile sitnije”.

Hardila: Joj, kako si ti snažan momak. I tako lepe repove gajiš u tvojoj kosi, i tako to. Evo vidiš, i ja isto imam repove jer koristim Džirlo samolepljive viklere koje mećem kad operem glavu.

Sabrutin: Da, osećaš se na koprivu. To zbog šampona. I ja koristim isti. I hvala tebe što si me izabirala jer ću sad biti glavni gedža u selu i svi će mi zavideti.

Hardila: Aha, i kod mene će svi da polude od zavisnosti već i

zato što sam bila na domaćoj televiziji, a oni nisu. To im je kazna što me nisu uzeli da učestvujem na priredbi sela za petogodišnjicu od otvaranja puta u našem selu.

Sabrutin: Baš je dobra muzika. Ja kući imam sve Fahretine albume i najviše volim da je slušam glasno, jer onda mogu da radim nuždu pored kuće i čujem pesmu. Inače, mnogo volim da gledam njene spotove na televizoru jer se onda osećam kao na koncertu, u našem Domu Kulture.

Hardila: Blago tebi, kod nas nema da se kupe kasete već samo prasići i to živi.

Sabrutin: Pa eto, prodaću ti ja neku kasetu da možeš da slušaš. A mogu i njene neke postere da ti dam, pa eto, lepi komplet.

Hardila: Jo, super. Jedva čekam da to odnesem u selo, svi će me muškarci saletati, ali ću ja sebe da čuvam za tebe, da znaš istinu.

Sabrutin: Drago mi je zbog toga...

Tako su Sabrutin i Hardila započeli svoje druženje i nastaviće ga narednih sedam dana. A onda ih ponovo očekujemo, na testu upoznavanja na kome će odgovarati na naša pitanja a posle i da osvoje nagrade za sebe! Naravno, imaćemo ekskluzivnu reportažu sa večere koju im poklanja i priređuje motel „Skokni vamo” koji se nalazi na 128. kilometru auto-puta BEOGRAD-NIŠ. Do sledećeg nastavka prijatno.

Mirčevski Nenad

Organizovanje orgazma

Ponekad pristaneš da to bude bilo ko, želeći samo da ponovo osetiš to znojavo trošenje i onda...

Aleksandra Prijčić

Silovanje ljubavi

Voleti nekoga - kako to divno zvuči. I zaista, ljubav je najlepší poklon koji možemo dobiti. Naravno, razumni će nakon ove konstatacije postaviti pitanje: "Da li se ljubav dobija ili zaslužuje?". Varate se ako mislite da ću sada da vam pričam o onima koji je bez ikakve zasluge dobijaju. Njima ja nemam šta zameriti, oni samo uzimaju oberučke ono što im se pruža. Pametno, zar ne?

Imam nameru da se obratim vama, koji im pružate tu ljubav, jer vi ste budale. Biti sa nekim samo zato što ga voliš je ravno ludosti. Taj neko bi trebalo isto tako vas da voli, makar da mu se sviđate, u najgorem da je toliko dobar da vas sažaljeva zbog ljubavi koju mu pružate, pa da ne želi da vas isuviše povredi. Međutim, većina mladih se ne rukovodi ovim pravilom, tako da stupa na scenu ono što oni zovu ljubav, a ja mrcvarenje, mučenje ili metaforično silovanje ljubavi.

I, šta se dešava, vi volite, oni vas koriste dok im se ne smučite a, kada se to desi bude ono "ćao bejbi". Iscede vas kao limun i odbace. Teško vam je, ne spavate, ne jedete ili, još gore, plačete. Želeli bi da se nekom izjadate, ali kome kad ste se sa svima koji su vam pre bili bliski posvadali zbog vaše ljubavi. Poznato je da pojedini nikad, ili u izuzetnim prilikama praštaju, a što bi ste baš vi bili toliko izuzetni da bi oni bili primorani da prave presedan?

I zato, ali i zbog mnogih drugih stvari, (ne želim da vam do kraja očitam lekciju jer i ja imam godina koliko i vi pa što bi se onda pravio pametniji) pazite u koga i kako se zaljubljujete da vam se to ne bi obilo o glavu.

Predrag Krnjaja

moje drvo

*Moje drvo uvek prvo olista
na mom drvetu se uvek pojave
zelene lopte sa bodljama.
Sa mojim drvetom ja se pozdravljam
kad krenem na put.*

*Ovog leta moje drvo je prvo
izgubilo lišće... plakalo je
pružalo mi je svoje grane i grlilo
me krutim, ali toplim grančicama.*

*Rekla sam mu da ako ne želi da i ja
plačem, onda mora da bude veselo
iako ja nisam ni vesela ni tužna.*

*Moje drvo je poslušalo, zaspalo je
ali osećala sam da me vidi u snu
i priča mi kako je nekad bilo
samo jedna mala nežna zelena stabljika*

Marija Kuprešanin

POVLACENJE JE DUGO TRAJALO I DEČACI SU USPEVALI DA ZADRŽE GONIOCE NA PRISTOJNOM ODSTOJANJU. PONEKAD SAMO MIRKO BI SE OKRENUO I KRATKIM RAFALOM STAVIO FAŠISTIMA DO ZNANJA DA SE NEĆE PREDATI...

EYO VAM JOS MALO!

TRA...TA...TA!

ZAPALJENA KOLIBA

SLAVKO JE POVREMENO NIŠANIO NASLANJAJUĆI PUSKU NA DRVO...

ONAJ JE POŠAO MNOGO NAPRED

PUCANJE BI DELOVAO USAMLJENO...

DUUUM!

...ALI BI METAK SKORO REDOVNO POGAĐAO CILJ

JAOOOO!

FAŠISTI SE I SAMI NISU ŽURILI. IZGLEDALO JE SKORO IZVESNO KAKO ĆE SE POTERA ZAVRŠITI...

KAD NAM PADNU UŠAKE SKUPO ĆE OVO PLATITI!

ČESTO SU PUCALI ALI TO JE BILA VIŠE ŽELJA DA SE PARTIZANI ZASTRAŠE...

RRRRRR!

TAKO... BOLJE JE DA IH ŽIVE POHVATAMO!

DEČACI SU TAKO STIGLI DO KOLIBE KOJA SE UZDIZALA NA JEDNOM BREZULJKU...

IPAK SMO STIGLI!

TREBALO IM JE MALO NAPORA DA STIGNU
U ZAKLON KOJI IM JE BAR ZA HEKO VREME
PRUŽAO BEZBEDNOST ...

FAŠISTI SU TAKOĐE BILI ZADOVOLJNI ...

UPALI SU U
MIŠOLOVKU!

ODAVDE
IM NEMA
IZLAZA!

FAŠISTI SU SE ODJEDNOM PODIGLI ...

MIRKO I SLAVKO SU HLADNOKRVNO
ČEKALI JEDNO VREME ...

UBEDENI
SU DA ĆE
NAS LAKO
SAVLADATI

...IMALI SU ĆAK I MALO MOGUĆNOSTI DA SE ODMORE ...

PREDAHNUĆEMO
JER HEĆE ODMAH
NAPASTI!

VEĆ SU UŽIVALI U KONAČNOJ POBEDI ...

OSTALE SMO
PROTERALI SA OVOG
TERENA, A KAD
OVE UNIŠTIMO
NEĆE IMATI KO
DA BUNI
NAROD.

... I POJURILI PREMA KOLIBI ...

RRRRR!

... A ONDA SU POČELI DA PUCAJU ...

TAK!

TRA...TA...TA

FAŠISTI SU PADALI ... I NADIRALI ...

NEPRIJATELJSKI REDOVI SE POKOLEBAŠE ...

OBOJICA SU BACILI PO DVE BOMBE ...

FAŠISTIMA JE BILO DOSTA GUBITAKA ...

SLAVKO JE NIŠANIO I PUCAO ...

ONDA MIRKO DOVIKNU SVOM DRUGU ...

JEKSPLOZIJE BLESNUŠE NA ČISTINI PRED KOLIBOM ...

STRELCI SU SE BRZO RASPOREDILI ...

...IZ KOGA JE USKORO POČEO DA SEDIŽE PLAMEN.

SLAVKO JE, ULAŽUĆI KRAJNJE NAPORE USPEO DA PODIGNE POKLOPAC...

FAŠISTI SU SE RADOVALI...

DEČACI SU BILI SVESNI SVEGA ŠTO SE DOGABA...

DOK SU SE UVLAČILI DIM IM JE ŠTIPAO OČI ...

GLEDALI SU KAKO KOLIBA DOGOREVA ...

Pri prvom susretu sa Bečom, odnosno sa železničkom stanicom (jerbo aeroplani više ne lete) prinuđen sam da konstatujem da odbor za doček čine samo naši zemljaci. Ispijajući pivo, sećaju se kako su i oni nekada došli na zapad i nostalgичno sedeći na toj istoj stanici oplakuju sudbinu svoju vaskeljensku. Promatrajući njihova lica pitao sam se da nisam možda u Beogradu na štajgi. Sedajući u taksi napustio sam „našu“ železničku stanicu u želji da me zablesne svetlost velegrada, ostavivši za sobom Balkan i ludilo nad njime.

Zapravo prvi dodir sa zapadnim svetom je bio najjači utisak koji sam stekao u ovom gradu. Svetleće reklame, luksuzne prodavnice, bioskopski i pozorišni plakati, opušteni ljudi; sve to je bila sušta suprotnost onome što sam ostavio za sobom. Još jednu zanimljivost sam primetio- njihove jednosmerne ulice izgledaju kao naši autoputevi.

Jezgro grada, do koga oni veoma drže, svojim sjajem oduševljava turiste među kojima prednjače Azijati sa svojim fotoaparatom koji podsećaju na kamere RTS. Naravno tu su prisutni i fijakeri čiji vozači jedva čekaju da izvuku pare od naivnih, bogatih turista. Uljudnost, koja se sreće na svakom koraku, u početku budi sumnju. To je jedan osećaj ponesen iz Beograda da svako ko je uljudan nešto muti.

Što se tiče noćnog života čovek stvarno može da se zabavi na razne načine. U mnogim kaficima se organizuju klupske svirke, specijalne večeri. Treba istaći i gostovanja Riblje čorbe i Bajage i instruktora u kaficu „Karibik“ čiji je vlasnik naš zemljak. Prvo što me je oduševilo bio je odnos među ljudima, bez potenciranja agresivnosti, nacionalističkih ispada i rasipanja militantog duha. Takođe sam obratio pažnju na to kako su mladi obučeni, kako bi ih uporedio sa ovdašnjim prilikama. Zapravo svi su bili sas-

BEČ, Bečbeč BEC WIEN VIENNA BEČ WIEA beč

vim obično obučeni, bez nekog nepotrebnog isticanja. Neko je čak primetio da može da se povuče paralela između stila oblačenja jednog broja beogradskih devojaka i bečkih prostitutki. Međutim, ono što mi je zasmetalo je da posle 24 sata retko ko može da se sretne na ulici-svi su po kaficima. Veoma je zanimljiv moj prvi susret sa diskotekom koja poseduje laserske efekte, koji se mogu videti na koncertima *Pink Floyd-a* i *Jean Michael Jarre-a*.

Što se tiče malo ozbiljnijeg provoda on je omogućen brojnim pozorišnim predstavama kao i brojnim operama. Spoznaja da u Beču glumce ne tuku govori vam da možete prisustvovati predstavi samo ako platite ulaznicu. Treba istaći gostovanje Placida Dominga u operi „Carmen“ kao i nastup Pavarotti-ja u Carrera-e Bečkoj operi. Što se tiče pozorišnih izvedbi preferiram mjuzikle poput: *Jadnici*, *Fantom opere*, *Mačke*. . . Ono što je dosta neobično za naše prilike je velika upotreba leptir mašni u odlasku u gore pomenuta mesta.

Gostovanje poznatih grupa i solo izvodača je najaktuelnije u letnjem i jesenjem periodu tako da je trenutno relativno muzičko zatišje. Najveće koncerte odsvirali su *Dire Straits*, *Genesis*, a zapažen je bio i

spektakl koji je priredio Michael Jackson. Naravno tu je bio i koncert meni vrlo bliskih *Emerson, Lake and Palmer* kao i *Jethro Tull*, *Cure*, *Roxette*. Sledeći veliki koncert biće *Stingov* nastup, promocija novog albuma. Među muzičkim događajima treba istaći i Jazz festival (ovog puta bez *Miles Davis-a*), ali sa *Stephanom Grappelijem*, *Pederson* kao i plejada mladih Jazz bendova. Kad smo već kod Jazz-a pomenuću i koncert *Joe Zawinula*, nekadašnjeg vode i osnivača *Weather Report-a*.

Za ljubitelje kinematografije sveži filmovi: „*Body guard*“, „*Dracula*“ (Coppola), „*Poslednji Mohikanac*“, „*Heroj*“ (Dustin Hoffman i Andy Garsija), „*Ubistvo joj dobro stoji*“. Međutim, ljudima koji ne znaju nemački ne preporučujem odlazak u bioskop jer su svi filmovi sinhronizovani. Takođe treba istaći i bioskop u kome se prikazuju isključivo filmovi *Monti Python-ovaca*. Što se tiče nacističkih ispada, nisam prisustvovao nijednom, a bogami ni za jedan nisam čuo. Čak je jedan dan, 23. januar, proglašen kao apel protiv mržnje prema strancima. Ljudi su išli u grupama ulicom držeći u rukama zapaljene sveće. Takođe je i televizijska propaganda na ulicama na ljude da se pridruže ovom protestnom skupu. Kada smo već kod austrijske televizije treba istaći njihovo nerazumevanje za naše ratne ciljeve. To je veoma čudno sa obzirom da je i Austrija nekad imala težnje za veće teritorije. Inače posredstvom kabla mogu se posmatrati i nemački kanali koji su dosta bolji od austrijskih ali mnogo oštrije što se tiče odnosa prema Srbima.

I pored svega što se pruža na zapadu poput materijalne sigurnosti, psihičke sigurnosti i ostalih lagodnosti moram priznati da me balkanska nostalgija vuče natrag.

Boris Lebedinski

Take This Waltz

Leonard Cohen

Now in Vienna there are ten pretty women. There's a shoulder where death comes to cry. There's a lobby with nine hundred windows. There's a tree where the doves go to die. There's a piece that was torn from the morning, and it hangs in the gallery of Frost. Take this waltz, take this waltz, take this waltz with the clamp on its jaws.

I want you, I want you, I want You on a chair with a dead magazine. In the cave at the tip of the lilly, in some hallway where love's never been. On a bed where the moon has been sweating, in a cry filled with footsteps and sand. Take this waltz, take this

waltz, take its broken Waist in your hand.

This waltz, this waltz, this waltz, this waltz. With its very own breath of brandy and Death. Dragging its tail in the sea.

There's a concert hall in Vienna where your mouth had a thousand reviews. There's a bar where the boys have stopped talking. They've been sentenced to death by the blues. Ah, but who is it climbs to your picture with a garland of freshly cut tears? Take this waltz, take this waltz, take this waltz, it's been dying for years. . .

Klovnovi

Asocirani ste na banalno, dečje, smešno? Mislite li na zabavu? Često su ljudi u zabludi, smeju se stvarima koje su sami smislili, humor je nebitan, važno je živeti veselo, sakriti se iza šminke i maske. Teško je posle predstave pasti na samog sebe. Nismo li sami ti kojima se smeju? Da li vam je smešno namerno spoticanje, izigravanje nespretnosti i ponižavanje klovnova na sceni. Čovek je stvoren da teži visini. Čemu onda maska?

Cirkus je simbol haosa. Višeznačje ovih pojmova kao i reči: GRADANSTVO, CRNO, DUŠA jako je dobro upotrebljeno u mnogim stvaralačkim delima, najbolje čini mi se u knjizi H. Bel-a "Mišljenje jednog klovna". U ovoj knjizi, koju preporučujem, klovna je okarakterisan kao "kritička, puna zamišljenosti, vedrina, ispod koje se čuje kucanje srca". Čovek-zver, čovek-dete, čovek-klovn.

Budite iznad normalnog. Cilj čovekov je večno, a jedino trenutno večno je svakodnevnica. Šminka se često pokvasi, pa se razlije i poprimi izgled nečeg što ne bismo hteli da budemo. Bitno je izgraditi stavove, postati jedan, a izmaskirati se možemo uvek. Jesi li pokušao sa svojom idejom? Kad padnem, ja se smejem, kao "ja sam to tako htela", kad me boli ja plačem, a kad me pitaju ja kažem "ništa, posle ću se bolje osećati". Ja sam ono sve što sam učinila. Kajati se, bio bi to početak poraza (Kundera). Izbaciti klovnovske fazone, pripitomiti prijatelja i postati svoj. Pokušaj da budeš srećan. Jedino to zavisi od tebe.

Marija Stojanović

Đavolov rečnik, Embrouz G. Birs

*„Bog stvori svet za šest dana, i bi uhapšen sedmog”
(neautorizovana verzija)*

Knjiga, im. - ironično čitanje stvarnosti na dvestapedeset stranica.

Delo koje treba preporučiti, jer će se verovatno (kako i sam pisac kaže) desiti da neke njegove fraze uđu u opštu upotrebu. Pisano je u formi rečnika, dakle- nema fabulu, što čitaocu ostavlja prostora da projektuje sopstvenu priču.

Pisac, im. - Embrouz G. Birs, američki novinar i humorista, proslavljen krajem prošlog veka, uglavnom zahvaljući sarkastičnim kometarima društvenih pojava.

Zapaziti, gl. - Koristeći kičersko preterivanje i duhovnu lucidnost, Birs opisuje banalne životne pojave. On se podsmeva, narušava prihvaćeni poredak, ali ne buntovnički, jer kao okoreli pesimista ne veruje da se išta ikada može poboljšati. . .

Jasmina Arsenović

Jedinstven šarm

Putujuće pozorište Šopalović je doputovalo u Francusku.

Ima već neki mesec kako se Jean Paul Wenzel oduševio ovom predstavom, i rešio da je postavi na Parisku scenu. I tako je nastalo 'Le Theatre ambulant Chopalovitch' de Lioubomir Simovitch.' Parižani su bili oduševljeni, a o tome koliko su to sve razumeli svedoči komentar iz Pariskog Figaro-a:

„Čudna predstava! Poetska, idealistička, napisana u čast pozorištu, njegovim čarima, snazi mašte, moći iskupljenja.

Grupa putujućih komedijaša, u sred užasa rata, u okupiranoj, rasparčanoj Srbiji. U toj zemlji krvi, straha, mržnje, glumci žive kao stranci, sasvim zaokupljeni svojim poslom koji ih štiti i osamljuje. Izmučeni, izranavljani ljudi iz sela kroz koje prolaze gledaju na njih kao na egoiste, ravnodušne monstrume.

foto: Sasa Stojanović

A onda, jednog dana, dok se sve oko njih ruši, ljudi muče i ubijaju, ovi nežni mesečari nameću, za trenutak, svoju nevinost i grešnicima i žrtvama, njihov san postaje stvarnost i svako, čak i oni koji su najviše krivi, nalaze iznenada u sebi deo čistote, skoro dečije, neobjašnjivo sačuvane. Surova stvarnost se menja igrom, maštom- kao kod Šekspira, kao u bajkama.

Sve to je rečeno sa naivnom nežnošću, sa velikom jednostavnošću, ostavljajući svakome nadu da nešto opstaje u čoveku, čak i kada je sve drugo izgubljeno. (...)

Ivana Ivković

Leonard Koen: BUDUĆNOST?

Albumom "The Future" mračni Kanadčanin je prekinuo četvorogodišnje ćutanje.

Pariz je, u sred decembra, po oštroj hladnoći i (zubatom) suncu, jedan jako veseo grad. Naročito ako se šetate pored Tiljerija, ka hotelu Kastiljon da bi se sreli sa Leonardom Cohenom... Da. Tim Leonardom. "Suzanne", i "First We Take Manhattan", pa "There Is A War" i "So Long, Marianne". Pisac, pesnik, postao je jedna od najuticajnijih ličnosti novog talasa, kako svedoči dupli album njemu u čast koji se pojavio prošle godine, "I'm your Fan" na kom su se ponosno skupili REM, House of Love, Nick Cave i James.

-Malo ja čudno sresti vas na ovako luksuznom mestu...

L: Ah, luksuz! Jedan kanadski prijatelj, veliki pesnik Irving Layton je to zvao lak za nokte. I svi imamo privilegiju da ga upotrebljavamo, privilegiju koje zaista treba biti svestan. Ali, ponekad sve krene loše i lak popuca... nepovratno.

-Sa "The Future", vašim novim albumom, dajete pesimističku viziju sveta, zar ne?

L: Da, to je tačno. Išao bih čak i dalje. Pesimista je čovek koji čeka potop, a ja sam već prekaljen. Pre bih sebe zvao post-pesimistom. U '89. kad je Berlinski zid najzad srušen, svi su mislili: Demokratija će na kraju stići na istok. Ali ja sam još tada znao da su se prevarili. Naravno da sam bio zadovoljan zbog nestanka tog zida srama, ali sam se plašio događaja koji su usledili, tog povratka snage rasizma. Odatle ta rečenica "Give Me Back The Berlin Wall" ...

-A kakvo značenje ima pesma "Democracy"?

L: Demokratija je još uvek nova vrednost u sadašnjem društvu. Verujem da nam ostaje mnogo stvari da uradimo, da naučimo. Što se mene tiče Sjedinjene Države mogu poslužiti kao laboratorija za otkrivanje i primenjivanje novih demokratskih vrednosti.

-Biće četiri godine kako čekamo novi album. Jeste li imali tako puno teškoća da ga komponujete?

L: Ne bih pričao o teškoćama, iako je komponovanje jedna od najtežih stvari. Moj veliki problem je što radim vrlo polako, iako nisam lenj. Ove četiri godine odgovaraju vremenu za koje sam došao do finalnih verzija svojih kompozicija.

-Kako znate da je neka pesma završena?

L: Ponekad, to je jedno iznenađenje... To je, uopšte, kad se nadeš na sedmom nebu kad muzika počne. To ne dolazi često, ali sam ipak nekoliko puta to osetio, slušajući ove poslednje pesme. Proveo sam dve godine pišući prvu verziju "Closing Time", i kad sam je snimio, shvatio sam da neki detalji nedostaju. Za šesnaest dana, ceo tekst sam ponovo napisao i ponovo snimio da bi na kraju došao do zadovoljavajućeg rezultata. Primer "Anthem" je još drastičniji, pošto sam počeo da radim '83, kad i snimanje "Various Positions".

-Koji su, po vama, neophodni sastojci savršene pesme?

L: Treba početi od istih stvari od kojih i Bog kad je stvarao svet, treba shvatati haos, očaj. I imati neverovatnu želju da se sve stvori, malo po malo.

-Ima dva rimejka na ovom albumu. Kako ste odabrali pesme?

L: Uvek me zabavlja da preradim pesmu, kad je jednom snimim. Te prerade obično ne čuvam, jer sudim o njima suviše strogo. Ali ponekad su rezultati više nego prihvatljivi. "Always" je pesma koju je moja majka imala običaj da peva, a "Be For Real" je divna pesma Freddy Knight-a, a niko ne zna original. Nažalost...

-Predpostavljam da ste čuli kompilaciju "I'm Your Fan"...

L: Naravno! Dirnula me takva čast. Mislim da je rimejk Nick Cave-a smešan. Pesma je ostala bez strukture.

-Dugo ste smatrani jadnim pevačem, zar ne?

L: Kada sam počeo, smatrao sam da je moj glas u redu, ali sam se suočio sa takvom kritikom da sam izgubio samopouzdanje. Ponovo sam ga našao '82./'83., kada mi je glas postao znatno dublji. Bez sumnje zbog, ili zahvaljujući, ovoj nekolicini cigareta i hektolitrima viskija.

-Da li već žalite za nečim, posmatrajući vašu karijeru?

L: Žalim? Ne. Ako bih trebao da počnem iz početka, možda bih promenio neke detalje, ali sve skupa, verujem da sam uvek pravio dobar izbor.

CLOSING TIME

It looks like freedom, but it feels like death, it's something in between, I guess,

It's closing time.

And we're drinkin and we're dancing, but there's nothing really happening, and the place is dead as heaven on a Saturday night.

So we stroll and we stagger down the snakes and up the ladder to the tower where the blessed hours chant. And I swear it happened just like this. A sigh, a cry, a hungry kiss. The gates of love they're burstin'. And I can't say much has happened since.

It's closing time.

And the whole damn place goes crazy twice, and it's once for the devil, and it's once for Christ -

It's closing time.

prevod i obrada: Ivana Ivković

Poslednjih sedam dana Lore Palmer

režija: David Lynch

uloge: Cherryl Lee, David Bowie...

Negde daleko, u Berlinu, upravo je počeo veliki filmski festival. Mi smo nekada imali naš *FEST*, sećate se? Ako vas pamćenje ne služi, mogli ste da se u Sava Centru, uz puno nostalgije setite kako je to nekad bilo... Dobri filmovi, ljudi, događaji, možda čak i snovi da će *FEST* jednog dana postati "veliki". A da bi se i poslednjim sanjalicama otvorile oči, stigle su nam mrvice svetske produkcije, upakovane u zvučan naziv "Pozitiv '93" koji, posle svega, zvuči sarkastično.

Poslednjih sedam dana Lore Palmer...da ne bi suviše ličilo na "Dinastiju" (znate ono- Lora nije bila baš sasvim mrtva, pa se probudila i rešila da započne novi život...) ovog puta se vraćamo unazad, u *Twin Peaks* pre "Twin Peaks"-a. I film, kao i čuveni "dnevnik", pun je droge, seksa, očaja, haosa u glavi. Lišen one osnovne krimi romana-detektivske priče (ako i postoji neko ko ne zna šta se desilo sa Lorom, tu je naslov koji jasno govori.), Linč drži psihološki pritisak forsirajući sve one uvrnute i bolesne detalje iz serije. Sve je tu. I Bob, i ona soba sa crvenim zavesama, šarenim podom i svim onim spodobicama, ali to na momente liči na egzibicionizam tipa: Vidite kako sam lud! Nisam li ja genije?

Najveći šok u filmu je Dona. Valjda da bi ostala u senci Lore-ribe, od nje je napravljena tipična provincijska šiparica, naivna, neiskvarena, i pomalo blentava. Ako već tražite paralele sa omiljenom vam saponicom, znajte da ni glumica nije ista... Zamišljen, valjda, kao neki okvir seriji, film je ostao na tome- okvir bez sadržaja, bez snage, koji možda i može da zadovolji amerikance, ali nije dostojan Dejvida Linča. Pojedine scene, ipak, zaista su genijalno urađene (kao na primer kada Lora daje Haroldu svoj dnevnik) i ostavljaju nadu da bi Linč to mogao mnogo bolje, u nekom sledećem filmu. Pod uslovom da inspiracija ne dolazi iz džepa, nego iz duše.

Ivana Ivković

Kristofor Kolumbo - Otkriće

režija: John Glen

uloge: Tom Seleck, Marlon Brando...

Pompezno najavljivan kao "svetski mega hit", film je čisti promašaj. Priča o otkriću Amerika, iako mnogo puta eksploatisana, mogla je da posluži za dobar film, a umesto toga iskorištena je da pokaže kako je Kolumbo baratao nožem i bio opasan švaler. Nesrećni Kolumbo (igra ga loše *Džordž Korafas*) sve vreme deluje kao veseli kapetan ribarskog bodića kome je u detinjstvu morska sirena poverila važnu misiju i on sve čini da bi je izvršio, ali usput povali ponešto i negde podeli pravdu; a kada mu se ostvari "ribarčeta san" deluje kao neko ko je unapred znao šta će se desiti.

Još lošiji utisak odaju uloge španskog kralja i kraljice (*Tom Selek* i *Rejčel Vord*) koji izgledaju kao simpatični nasmejani bračni par koji su vlasnici cirkusa i želeli bi da za svoju firmu pribave neke egzotične životinje, ali ako to ne ostvare, bože moj, radiće kao i do sada. *Marlon Brando* kao epizodista izgovara malo teksta, ali svojim specifičnim ćutanjem i mimikom sjajno odslikava ponore srednjeg veka. Sem njega, jedina dobra strana filma je što prikazuje početak duhovnog i fizičkog zatiranja Indijanaca i njihovog otpora belcima.

U svakom slučaju možete potrošiti svoje vreme na nešto bolje!

Ivan Jovanović

Mediterraneo

Početak Drugog svetskog rata Italijani su imali specijalni zadatak da prave probleme svojim saveznicima Nalcima koji jednostavno nisu mogli da postignu da spasavaju Musolinijeve pulene iz „osvajalčkih“ pohoda. Tematika Mediterana povezana je sa „Velikom invazijom na Grčku“, odnosno njenim mikrodelićem- vod Italijanskih vojnika ostaje odsečen na malom ostrvu u Egejskom moru. Ostrvo je mediteranski krš, pustinjski udaljen od sveta, sa koga su deportovani muškarci. Italijanima brod odleti u vazduh, ozlojedeni vodič razbije radio stanicu, jedinu vezu sa svetom, i za njih se u tom trenutku potpuno završavaju sve ratne strahote i počinje novi život. Na ostrvu su samo žene, starci i deca i filmska priča se zapravo prepliće oko sukoba levantinskog i latinskog, grčkog i italijanskog mentaliteta iznedrenog iz iste kulevke Mediterana.

Reditelj Salvatore svojom finom ironijom pogada naročito italijansko viteštvo i vojnički duh, kao i besmisao ubijanja. Film se može shvatiti kao duboka antiratna drama i istovremeno kao svojevrсна

Christopher Columbus The Discovery

parodija upućena samom sebi; oda tradiciji koja se zaboravlja i ponovo nalazi. Film zrači takvom južnjačkom toplinom da je na trenutke zaista teško odoleti porivu za uzvikom punim plućima u punoj sali bioskopa.

Kao što su se Italijanski vojnici srodili sa životom grčkih starosedelaca i metaforično postali neodvojivi deo jedinstvenog mediteranskog miljea, Salvatore se sa ovim remek-delom uklopio u sliku novog trenda evropskog filma kao nova zvezda (film je dobio „Oskara“ za 1992. godinu kao najbolji film sa neengleskog govornog područja).

Inače, beogradsku premijeru film „Mediterraneo“ je doživeo na Božićnu noć potpuno nenajavljeno. Evropski film je odavno proteran sa naših ekrana, iz bioskopskih dvorana još i ranije, a sve ovo je posebno neočekivano s obzirom na sveopštu blokadu i sankcije. Zato ga možete shvatiti i kao lep poklon koji vas čeka u bioskopu...

Nebojša Jovanović

Overdose

Overdose su u ovom trenutku verovatno jedini domaći bend koji može da uradi nešto preko grane. Oni će to, zajedno sa Take it or leave it etiketom i pokušati. Razgovor vođen sa Durom, 6.2.'93.

- Puno bendova je dobilo ime po pesmi neke manje ili više poznate grupe, a da li je Overdose dobio po songu AC/DC (vidi "Let There Be Rock" LP)?

Đ: Ne, nije sigurno, ime sam dao ja još u vreme dok nisam bio bendu, tada sam svirao sa Brainstorm. Overdose su se zvali prvo Kerozin, hteli su da menjaju ime pa sam ja pošto smo se poznavali čisto lupio, istripovao, ni sam ne znam odakle.

- Istorija itd...

Đ: Overdose sa tim imenom radi od '88., od prve postave nije ostalo puno ljudi, Aca je originalan i Vanja koji je došao nešto malo kasnije, a ja sam se pridružio '90. Srđan je došao pre godinu dana od kad je Kokan, originalan gitrasita, otišao u Australiju. Prva faza je bila američki hardcore thrash zvuk, imamo zabeležen demo sa trinaest pesama, raden u Kazablanci. Druga faza je od kada sam ja došao, tu imamo demo raden za *Start Today*, šest pesama isto radeno u Kazablanci, i treća faza, neposredno nakon tog snimanja, kada smo se razišli sa bubnjarem i od tada radimo sa mašinama, zadnjih dve godine. Što se tiče koncerata, prva postava je imala gostovanja u Novom Sadu, Tuzli, a kad sam ja došao bilo je interesantnih stvari, na primer sa Asexuals, Kanadanima, na Mašincu. Svirali smo čak i u Ljubljani sa *Borghesiom* i *Pungent Stench*, to je bilo tri meseca pre rata, maja '91. Dve nedelje posle toga smo svirali sa Kojom iz *Discipline Kičme*, u bašti SKC-a, što je prvi veliki beogradski koncert *Overdosea*. Zatim je usledilo ono klasično, svirke po klubovima.

- Nemate bubnjara...

Đ: Bubnjar je bio Sale, kada je počela ta nazovi treća faza on je otišao i napravio S.M.F.. Od tada koristimo ritam mašine, ne zato što ne možemo da nademo dovoljno

dobrog čoveka za bubanj, već pre svega jer je ritam mašina deo muzike koju sviramo.

- Overdose su trebali da izdaju mini LP za *Start Today* pod nazivom *Infinity*...

Đ: Mi smo sve snimili, sve je bilo urađeno, čak i omoti, predato je Voji, sve je išlo normalno, a on je sve to sa još nekim svojim projektima poslao u Jugoton. Tada se međutim zaratilo, i to mu je sve zajedno ostalo u Zagrebu. On je verovatno to mogao da podigne preko Slovenije, a mislim da su to mogli da urade i ljudi iz *Epidemic Zone* čije su ploče i štampane, ali eto... To je nama napravilo pauzu od godinu dana, poremetilo nas je, ali šta se može. Planiramo da uskoro za neku etiketu objavimo te stare radove, prvi i drugi demo, da to ljudi ipak čuju, šteta je da to trune u fioci. Ipak je *Overdose* bend koji postoji već pet godina.

- Posle toga je postojala šema da vas objavi i *Sorabia Disk*, čak su pravili i flajere...

Đ: U opštoj panici da se nade bilo kakav izdavač, pošto smo već postali zreo bend za ozbiljno izdanje, nekako smo došli do Miloša Grozdanovića. Dva puta sam se sastao sa njime, bilo je dogovoreno da radimo sve to, on je čak i pustio reklamu. Letos se međutim pojavila ideja između mene i

Draga Borića, pošto je naš koncert iz KST-a super snimljen, da ga objavimo na kaseti. U to vreme *Take It Or Leave It* su bili na startu i u planu je bila samo kasetica, a za Sorabiu sve ostalo. Kasnije smo videli da je Sorabia na sebe navukla puno projekata, a da nije uradila ništa značajno, i shvatili da stvar ne ide baš glatko, dok se stvar sa *Take It...* odvijala pozitivno. Sve oko kasete je ispalo fino, i odlučili smo da materijal ponudimo njima.

- Na ploči "Tito nikad više" je išao live snimak pesme "Wolfie, Sabrina & Me", zašto ne studijski?

Đ: U to vreme smo imali samo jednu studijsku pesmu, sa kojom nismo bili zadovoljni, a opet, materijal uživo je ispao super i zvuči profesionalnije od gomile demosa bendova i prikazuje nas u pravom svetlu. Osnovni razlog za objavljivanje je što smo bili jako zadovoljni njime. Ispromašivali smo se jedino oko teksta pesme, a Gvido je navikao da radi sve malo brže nego što mi možemo...

- Nisi se pridružio Brainstormu sada kad je reformiran.

Đ: Zato što radim sa Overdose. Sa Gvidom sam napravio *Brainstorm*, to je išlo fino

Aca, Srđan, Dura, Vanja

dve godine, posle se rasturilo. Povodom reformiranja se čak nismo ni čuli, on je to uradio, a ja ionako ne mogu da radim dovoljno ozbiljno na dve strane, sa dva benda koji u ovom trenutku sviraju dve totalno različite verzije hardcora.

- *Koliko je bilo teško probiti se sa Brainstormom a koliko danas?*

Đ: Danas je puno lakše. Hardcore je počeo da se profurava po medijima zadnje dve tri godine, počela je ona radio emisija "Thrasher", kasnije je poželo još više stvari na radiu, štampi, eto sad i na televiziji. Onda je bilo baš ono... kult, underground, sve je zavisilo od ljudi koji su bili na sceni, čist entuzijazam. Ljudi su to radili zato što su voleli, i gotovo bez ikakvih novčanih nadoknada. Sve je bilo na jedan određeni način zatvoreno. Danas su se opet pojavili neki ljudi koji su utrčali u posao, nisu baš entuzijasti, ali eto kakvi su takvi su, bendovi ne mogu bez njih. Tu mislim počev od nekih izdavača koji uopšte nisu sa scene, pa do vlasnika klubova i organizatora koncerata, ali su počeli da prihvataju hardcore zato što su našli na neki novac i mogućnost da zarade i profitiraju, bilo čisto materijalno, bilo popularišući sebe na razne načine.

- *Da li misliš da će core jednostavno ispušiti kada ti ljudi naidu na nešto komercijalnije? (npr: na KST-u je pre desetak meseci postojalo Off line veče, ono je ukinuto, a danas umesto toga ide domaća muzika s jedne strane, a sa druge Peppersi, Sonic Youth.)*

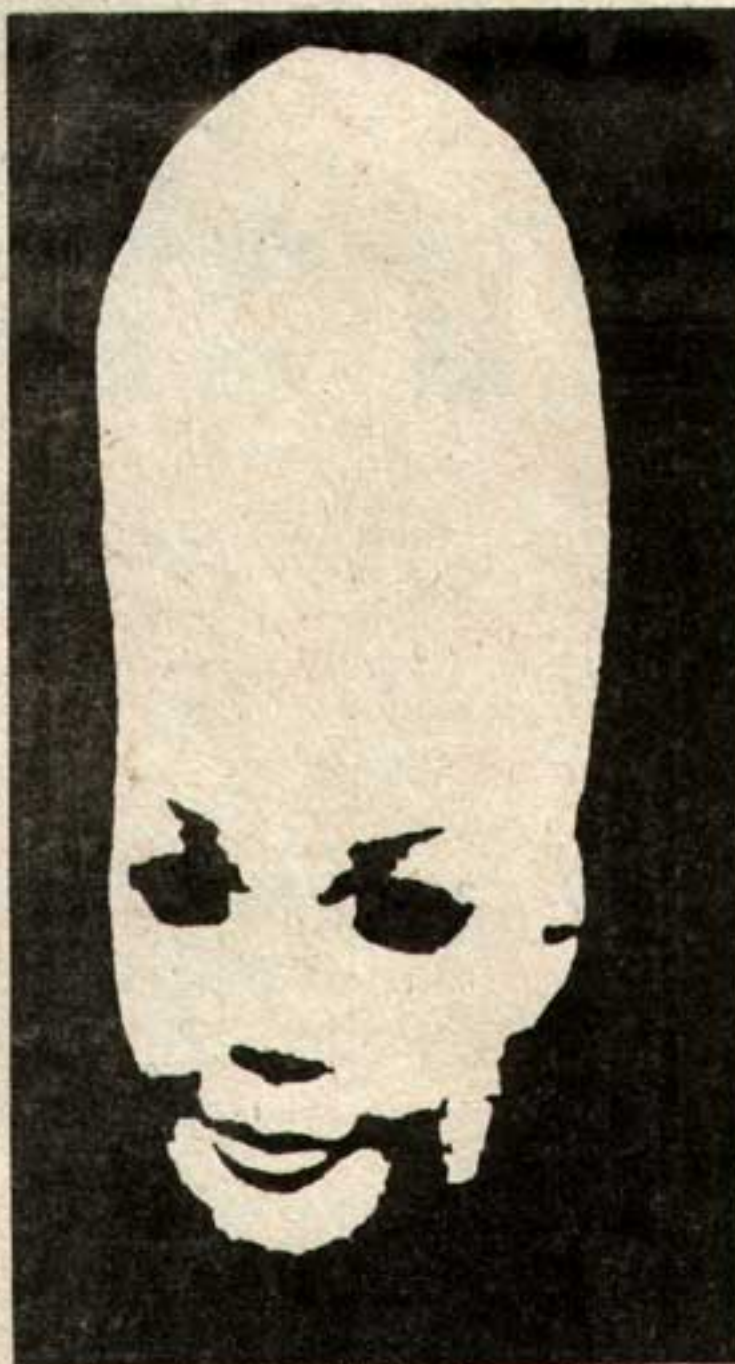
Đ: Ne, ne mislim da će se to desiti, ni u kom slučaju. Hardcore je ipak celina za sebe, i sve su to neki čudni ljudi koji se neće dati baš tako lako.

- *Jedan moj prijatelj je razvio čitavu teoriju o tome da oni pravi grinderi kad ostare prelaze na industrial. Gde ti tu nalaziš sebe?*

Đ: I ja sam puno razmišljao o tome. U Scornu se danas nalazi skoro cela prva postava Napalm Death, ali ne bih ja to poredio sa Overdosom, jer ne mislim da on svira industrial. Taj muički pravac je više izolovan unutar neke engleske scene. Ranije su ljudi svirali brzo, pa im pukne film, traže nešto novo, ostare pa se opamete, i pokušaju nešto novo. Ali uvek će biti onih pravih grind bendova. To je sada preuzela mlada generacija, a dobro je da se pojavljuju neki nove muzičke ideje poput industriala, uopšte nije bitno ko svira. Činjenica je da ako neko napusti bend koji prilično dobro radi i zaraduje i počne neki svoj fazon, to znači da je on čovek za sebe i da pokušava da uradi neke svoje ideje.

- *Kad se već gadamo terminima, ako Overdose ne sviraju industrial, šta onda?*

Đ: Dance core. Zgodno je tako sa dve reči definisati muziku, mada je teško, gotovo nemoguće, opisati šta mi sve imamo u glavama. U muzici ima možda i malo psihodelije. Kad ljudi pominju industrial prva asocijacija im je Godflesh, a on sa Overdosom ima vrlo malo sličnosti, ako izuzmemo to da i mi i oni koriste ritam

mašinu umesto živih bubnjeva. I naravno svi mi strašno gotivimo Godflesh.

- *Koliko je muzika Overdosa savremena, a s druge strane koliko prilagodena nekom našem mentalitetu?*

Đ: Svirka nije prilagodena našem mentalitetu, a vrlo je savremena, mi to radimo, pa kome se sviđa lepo, a kome ne mora da sluša. Strahovito je pozitivna stvar što se to ovde pojavilo, verovatno će vreme pokazati. U ovom trenutku mi smo gotovo sami, u Beogradu nema sličnih bendova, jedino u Novom Sadu rade VIVIssect, mada je to različito od Overdosa, sviraju electro body i jako su dobri. Ja sam producirao VIVIssect, Dead Ideas, PMS, Sunrise. Volim da pomažem tim ljudima, njima je nezgodno kad se nade u studiu, ja ih provedem kroz ceo taj posao, i svi su uglavnom jako zadovoljni. Lakše im je kad imaju čoveka sa strane, koji je to sve prošao.

- *Kako si se osećao na letos na KST-u kada vam je pala bina?*

Đ: Sam koncert je bio odličan, a bina... Ne znam, mi još uvek nismo sasvim sigurni da li je to skrivio neko od nas ili se nešto otkačilo samo od sebe, ili je pak bila neka sabotaza. Ja sam svirao, i u jednom trenutku sam pomislio "čoveče vidi kol'ko mesta ima ovde pored mene!?, super!, sad mogu tamo da skačem!, kako to ranije nisam primetio?". Par trenutaka kasnije sam prvalio da je pao pano iza bine, da su popadali zvučnici... Mi smo to kao probali da popravimo, ali nismo uspeali, ali ionako

je desetak minuta kasnije počela prava provala oblaka pa se mi tešimo time. Nakon samog koncerta smo se dosta svadali međusobno da ukapiramo šta se u stvari desilo i ko je kriv, ali ništa konkretno nismo saznali a i nije moglo ništa da promeni. Ono osvetljenje je bilo naše, a pandursko rotaciono svetlo je pozajmljeno od jednog našeg prijatelja. Mi bi u principu mogli da imamo puno više koncerata po unutrašnjosti, ali naš nastup zavisi strašno puno od dobre opreme, konkretno od razglasa, a situacija na terenu je dosta šarena, pa zato i nemamo puno koncerata van Beograda, i ne sviramo u Beogradu na lošoj opremi jer to tada nije Overdose u najboljem svetlu.

- *Politička situacija...*

Đ: Grozna je. Čutanje je jednako smrti. Politika treba da ostane u muzici. Ona može da bude strašno oružje ako se propoveda kroz muziku. Većinu naših tekstova piše Vanja i oni uglavnom preispituju neke međuljudske odnose, a ima i poitičkih. Tekstovi su na engleskom da nas čitav svet razume.

- *OK, planovi, budućnost?*

Đ: Moram da spomenem jedno ime, *Take It Or Leave It*, dakle, sada smo definitivno bend koji radi za tu firmu. Materijal je urađen, snimali smo u Novom Sadu, dvanaest pesama. Biće objavljen CD pod naslovom "Endurance", ili na staroslovenskom "Izdržljivost". U ovom trenutku mirujemo, kad izađe taj CD biće velika promocija, a planira se i koncert u jednoj od većih koncertnih sala. Najverovatnije u sali Doma Omladine, a još je uvek opticaju i SKC, a sve to sredinom marta. To će biti sve što ćemo u Beogradu raditi za jedan duži period, jer nakon toga idemo preko grane, privremeno se selimo u Sloveniju, zato što odande možemo lakše da radimo turneje po Evropi, između ostalog ne moramo da se patimo da li će granice biti zatvorene, da li ćemo dobiti dozvole, a iz Slovenije je i sve geografski bliže. Sve to zahvaljujući *Take It Or Leave It*

- *Puno zdravlja, sreće i veselja, uspeha u životu i sličnih stvari koje se pišu načestitkama za Novu Godinu.*

Milan Mrden

Folklored Monitored

Sustension of my dimension, of my expression totally wrong plans of having fun, there's no fun, no fun.

How can anybody ba such a wall, of irrational idiocy setting off to kill? It's not the way I feel, kill, kill. Please ask me how I feel, it's a thrill, kill, kill. What makes man such a moron setting off to kill? It's not the way I feel kill, kill.

So we are folklored, monitored, controled, tortured.

• STRIP •

WALT DISNEY & B.E.T.O.N. PRODUCTIONS

MIČKEU MHOUS

DECOIHOVA ENPIBODA
VAŠEG OMIJENOG JUNAKA
U PORED SANKCIJA
I VAŠIH POROVINA

CRTA
&
PIŠKE:
JAGOŠ
KALEZIĆ

©B.E.T.O.N.1993

JOŠ I SADA LJUBITELJE STRIPA PODIDU
SRSI KADA SE SE TE DANA KAĐA JE SVE
POČELO!!!

STA JE OVO
JEBEM LI VAM
MATER NESPOSOBNY
KAKAV JE OVO
IZVEŠTAJ!

TXE
MOTHER
FUCKING
SAGA CONT-
INUES!

ALLI BOSSU!

MOŽDA DA
STANETE
DA POPULARIŠETE
NASIJE,SEX I
DROGU U SVOJIM
STRIPOVINA

NISMO MI KRIVI
ŠTO VAM BAT-
MEN ODUVIMA
POPULARNOŠ
KOD DJECE

NITKO NEĆE MIČKEU
MHOUSEU GOVORITI ŠTA
DA RAĐI, NITKO!!!

UBIT
ĆU GADA!

MICKEY JE BILU MUT

И ТАКО ДЕТ НАЈТ

ČUVAJTE SE
KRIMINALCI
JA SAM BATMAN
STRAH I TREPJET
NOĆI!!!

JAGOŠ'93

BETHENE PIZDO!
ZAVRTIJO SI GLAVOM
MALIX DJEČAKA ŽEL-
NIX MIŠIČAVIH MUŠKARACA
U ZATEGNUTIM TRIKONMA,
I TAKO MI SKIHO GLEDANOS
ZA 32 PROCJENTA!!

SACE
CIKAMIKI
DA TI VADI
CRJEVCA!

ALI MIKI NIJE OČEKIVAO!

HE,HE
HRN!

MINI!!
KURVO ZAR
ŠI NJIM!!!

NA JEBI SE
BRE MIKI
ZAR NE VIDIS
DA VIŠE NISI
U FAZONU!

HE,HE

XE,XE

ODJEVI
MIKI!

ARGH!
ŠILJA I PAJA
MOJE NAJODANUE
SLUGE!

BES
DIZNI!

ŠMRC,ŠMRT
PROKLETNICI, JA
SAM IH SVE JOŠ
KAO BEBE DRŽAO
NA KOLEHU A ONI
OVAKO. ALI NEKA
VIDEĆE ONI U
SLEDEĆOJ
EXPIZODI!!

KRAJ
WALT DISNEY PROD.

ŠTA XOREŠI

Etiketete

Pre godinu ili dve je počela prava revolucija koji su inicirali domaći bendovi. Veliki deo zasluge pripada nezavisnim etiketama koje danas sa manje ili više uspeha deluju na prostorima Jugoslavije.

Trenutna situacija je čak puno bolja od zlatnog vremena Ante Markovića, i pravo je čudo da svi problemi (ekonomski i politički) u kojima se nalazimo nisu loše odrazili na rad izdavačkih firmi. Ako ni zbog čega drugog, bar zato zaslužuju da se na neki način pomenu. Abecedno.

C Rezultat porodičnog rada dva brata Jakšića je *Carlo rec.* (Beograd), koji je do sada objavio četiri LP ploče (*Dža ili Bu*, *Direktori*, *Eva Braun*, *Instant Karma*), i singl benda *Park je moj*. Sve grupe su postigle zavidne komercijalne rezultate. Od osnivanja firme (početak 92.) pod njenim okriljem je održano više koncertnih hepeninga, od kojih je najpompezniji nedavno održani festival *Dobri Bendovi Vojvodine*, sa par sastava koji su odavno zaslužili svoje vinile (*Vrisak generacije* pre svih). U pripremi drugi album *Dža ili Bu* (i od dva albuma bi

posle trebalo da naprave CD), prvi LP beogradskog thrash metal sastava *Rapid Force*, kao i kompilacija *S' one* (ili možda ove?) strane duge.

D Pod okriljem beogradskog *Dedalus-a* (gl. i odg. Dragan Pavlov) je objavljeno više različitih projekata uglavnom punk ili hardcore orijentacije: edicija Crveni Feniks (kasete *Hogari*, *Kontejrer A.D.* itd), *Ex-cess* kasete (zajedničko izdanje sa *United Pirates*), te kompilacijski LP-a na kome su se našla prethodna 3 benda + Pokret Otpora. Svakako najinteresantnije, a slobodno se može reći i najznačajnije i najvrednije izdanje firme je knjiga *Punk u YU 1980-1990*, koja predstavlja jedino dokumentarno svedočanstvo o korenima nezavisne muzike u staroj YU (tiraž od hiljadudvesta komada je skoro rasprodan). U bližoj budućnosti se očekuje izdavanje par kasete kompilacijskog tipa.

Draganu Radanoviću, osnivaču *Delirium-a* (Šabac) se može pripisati da je na neki način otkrio *Dža ili Bu*, obzirom da je realizovao njihovo prvo zvanično izdanje - *Lepa Kasete*, u vreme kada su Džabunaeri bili samo demo bend koji obećava. Težište *Deliriuma* je na malo mekšem zvuku tipa rokenrola, hard rocka i sl., a objavljeno je i par singlova (beogradskih rokera *Robna Kuća*, i vinkovačkih *Pokvarena Mašta*). Ovih dana treba da bude završena kompilacijska kasete svih bendova koji su do sada objavljeni na ovoj etiketi.

I Gvido Obradović je svoje prvo nezavisno kasetno izdanje realizovao davne 1982. godine pod etiketom *No Profit Tapes*, koja je kasnije evoluirala u *No Time To Be Wasted Rec.*, a ova u *Intermusic* (Beograd). Tokom desetak godina rada izdato je skoro tuce (jedanaest) kasete (uglavnom kompilacija), tri EP-a (*Crist*, *Brainstorm*, i kompilacija na kojoj su se našli čak i *Hard-Ons*), a najnovije izdanje je kompilacijska ploča *Tito Nikada Više!* (*Dead Ideas*, *Overdose*, *URHG!*, *Ekstremisti...*). Svi objavljeni bendovi uglavnom sviraju punk/hardcore/grind. Intermusic sem izdavanja nosioca zvuka se bavi i vrlo dobrom distribucijom (svoga i svačega, počev od kasete, pa do fanzina),

organizovanjem koncerata i sličnim delatnostima. U pripremi split LP *Brainstorm-a*, možda sa beogradskim grinderima *Acroholiom?* (pazite, *Acroholia*, a ne *Alcoholia*).

R Poznati rock kritičar Bane Lokner je pokrenuo *Rockland* (Beograd) početkom '90. te (još u vreme dok je izlazio *Pop Rock*). Od četrnaest kasete koliko je do danas ukupno realizovano izuzetno dobro je prošao prvenac, *Del Arno Bend* (reggae), prodat u hiljadu komada (koliko je to velika brojka shvatićete kad vidite da bendovi danas maksimalno prodaju petsto komada). Svoje LP ploče u izdanju *Rocklanda* imaju beogradski sastavi *Petar Pan* (liči na rani Clash) i od pre par meseci *Flower Rocky Boys* (rock'n roll). Saradivali su sa *Take It Or Leave It* na tri izdanja, a vrhunac je stvaranje zajedničke podetikete *Telma & Loise* koja po planu treba da objavljuje komercijalne sastave (do sada dve kasete - *The End Band* i *S' vremena na vreme*).

S *Sorabia disk* (Niš) je osnovao Miloš Grozdanović i do sada je urađeno dosta projekata najrazličitijih muzičkih pravaca (od džez & bluza, čime je Sorabia počela, do agresivnijeg rock'n rolla, čime se bavi danas). U mnoštvu imena izdvajaju se *Partibrejkersi*, *Obojeni Program*, *Kazna Za Uši* i *Deca Loših Muzičara*, koji svi postižu veoma velike tiraže, tako da se može očekivati da će ubuduće na ovoj etiketi izlaziti grupe koji pretenduju da postanu neka vrsta underground mainstreama.

Voja Žugić je osnovao *Start Today* (Novi Sad) aprila 1989. godine, a prvi projekat - LP punk benda *KBO!*: *Pozovi 93* je realizovan krajem avgusta iste godine u više nego finom tiražu od hiljadu i sto primerka. Štampano je i par 7" ploča *Epidemic Zone* (iz Celja), i beogradskog hardcore sastava *Dead Ideas*. U vreme kada je počeo rat na YU prostorima, *Start Today* je imao izuzetno veliki pch, obzirom da je u Jugotonu ostalo puno (već odštampanih, sve sa omotima, i najžalije - plaćenih!) ploča (*Overdose* miniLP, *Epidemic Zone* LP, *The Liberators* LP, i

Atheist Rap 7" EP, kao i još dve stotine kopija *Dead Ideas* EP-a).

Start Today još uvek postoji i pod okriljem ove kuće osnovana je *Scorned records* (Novi Sad), čije je prvo izdanje (sredinom januara '93) album *Atheist Rap: Maori i crni gonzales* (objavljen na kaseti, tiraž petsto, vinil u planu). *Scorned* planira realizaciju vinila *Dead Ideas*, *VIVIssect* (Novi Sad, techno-core), Napred u prošlost novi album (!) i LP Norveškog benda *Punishment Park*, koji je skoro gostovao u YU, a sva autorska prava za objavljivanje u celoj Istočnoj Evropi dao *Start Today*.

T

Take It Or Leave It (Beograd) po svojoj organizaciji veoma puno podseća na slične kuće sa zapada, a u najužoj ekipi su Saša Gočanin, Drago Borić, Nikola Tamindžić i Tamara Vučković. Pilot izdanje je kaset *Hollywood Rabotnik: Live In Niš* (decembar '91, saradnja sa *Happy House*), a aktivan rad počinje maja '92, otkada je do danas objavljeno petnaest kaset (plus dve za *Telma & Loise*), a najbolja su svakako *Rupa u zidu*, *Fake Madonnas Underware*, *Minstrel*, te beogradski grinderi *URGH!* i all-girl deathcore sastav *PMS*. Dragulj

Take It... sigurno je *Overdose* (vidi intervju). Politika kuće je u približavanju bendova iz provincije (kojih ima strahovito dobrih) Beogradu, i sa druge strane otvaranja prostora u Srbiji za beogradske bendove. Od skoro se radi distribucija i promocija različitih projekata (počelo je kasetom sastava *Zvončekova Bilježnica*), a u planu je organizovanje festivala bendovima sa etikete. Najavljena izdanja: *Overdose CD* (najkasnije do sredine marta), kompilacijski LP bendova koji su letos svirali u KST-u (*KBO!*, *O.Program*, *Partibrejkersi*, *KZU...*), LP *Rupa u zidu* (reizdanje kasete), LP *Fake Madonnas*, LP *Doc Holidays*, itd.

U

Dejan Šunjka je prisutan na domaćoj punk sceni od ranih 80.-ih, a zajedno sa Sašom Maksimovićem je pokrenuo kasetnu etiketu *United Pirates* (Beograd) za čiji početak se uzima jun 90.-te. UP su pravi primer nezavisne kuće, koja radi na non-profit bazi, objavljuje punk/oi!/hardcore nekomercijalne grupe, a poseduju i znatne moralne kvalitete itd. Do sada je objavljeno tri kasete kompilacijskog tipa pod zajedničkim nazivom *BG Hronika*, što one

i jesu, prikaz događanja na nezavisnoj sceni. Zastupljeno je dosta sastava koji u to vreme nisu bili toliko popularni kao danas (npr. *Direktori*), a realizovane su i kasete *Ex-cess: Playback* (live) i *Clash* zbirka demo i live snimaka (!). U pripremi *BG Hronika 4* (vrlo skoro treba da izade).

Napraviti potpun i celovit spisak etiketa je sigurno nemoguće, pre svega jer puno ljudi objavljuje po kasetu - dve i nakon toga prestane ili privremeno pauzira sa radom na duže vreme. Veliki greh bi bilo ne spomenuti beogradskog izdavača *Nova Aleksandrija*, iako kako čujem više ne radi. Oni su prvi realizovali singl *Kazne za uši*, *Klajbera*, a i knjigu o famoznom *Satanu Panonskom*, koji je na čudnovat način nestao u ratu koji i danas traje.

Ove firmice jednog dana mogu postati novi PGP ili Jugoton (što ja iskreno - ne bih voleo), mogu nastaviti svoj rad u malo sceni ili se jednostavno ugasiti. Svi ovde navedeni planovi su pod znakom pitanja, a u svakom slučaju sve etikete imaju svog udela u stvaranju istorije domaće nezavisne muzike, u vremenu kada je više nego teško raditi bilo šta, sem uzvikivati *Devize, devize!*

Milan Mrden

NIRVANA - "Incesticide"

"Nirvana, ako i nije najbolji, sigurno je najkompleksniji i najslojevitiji sub pop band koji istovremeno privlači i odbija svojim neporečivim kvalitetom i originalnom izvođenju" rekao je novinar Ritma Aleksandar Dragaš u vreme dok je *Nirvana* bila mali bend sa velikim potencijalom na jednoj tada još malo poznatoj etiketi. A onda su usledili vrtoglavi uspesi grupa ove kuće i njihovo pretvaranje u megazvezde. Tako je kompanija *Sub Pop Brucea Pawitta* i *Jonathan Ponymana* učinila ogromnu uslugu muzici 90-tih, otprilike koliko i kompanija *SST* u 80-tim. Iznedrivši imena poput *Mudhoney*, *Soundgarden* i *Nirvana*, *Sub Pop* je postavio temelje novog zvuka decenije pred nama. Tako su i tri momka iz Sijetla pravom linijom stigli od lokalnih heroja do svetske atrakcije i milionskih tiraža. Na prvom LP-ju 'Bleach', *Nirvana* je odredila svoj zvuk kao mešavinu teskobne i potmule tutnjave gitara i ritma sa, na momente, plačnim vokalom koji se pretvara u mučan urlik, prepoznatljiv i originalan u onoj meri u kojoj je potrebno da bude nemoguće da se žanrovski precizno odredi. Usledio je

medijski bum i potpisivanje ugovora sa izdavačkim gigantom Warner Bros, za koje je izašao album 'Nevermind'. Prateći dalje njihov razvoj, dolazi se do logičnih posledica major - label ugovora: pojavljivanje na zvaničnim listama, određeno vreme na MTV-u, nezapamćena reklamna podrška i čak parodija *Weird - Al Jankovicha*. Međutim, to nije umanjilo značaj Nirvane koja je, bez obzira na određene ustupke komercijali, ostala koliko je moguće, dosledna sebi. Njihov novi, treći po redu LP, izašao je krajem prošle godine (92.) i predstavlja svojevrstu retrospektivu, korak unazad, kojim objedinjuju i utvrđuju dosadašnji rad. Album je u stvari kompilacija ranih demo snimaka i B strana singlova kao i neobjavljenih verzija pesama koje nisu ušle na prva dva izdanja. Ploča je zanimljivo koncipirana, podelom na "A i B stranu muzičkih uticaja" koji su delovali na njih. Naime, A stranu ispunjavaju kratke, trominutne - troakordne pesme koje predstavljaju Ramones stranu uticaja i koje su glavni izvor melodije u muzici Nirvane. Upečatljiva je pesma (*New wave*) *Polly*, koja je ustvari pesma *Polly* sa drugog LP-ja, ubrzana i ogoljena do Ramones minimalizma i pretvorena u suštu energiju. Na B strani je prepoznatljiva druga grana uticaja koja se proteže od *Led Zeppelin* do

Black Sabbath i pokriva hard-rock primesu u muzici Nirvane; oda gitarskim herojima i oda gitarskom egzibicionizmu. Praktično, A strana je pogon, a B strana šasija nezaustavljivog monster - trucka zvanog *Nirvana*, koji će ukompletiran tek harati drumovima savremene muzike.

Jovanović Nebojša

PSIHOMODOPOP - "Tko je ubio Miki Mause"

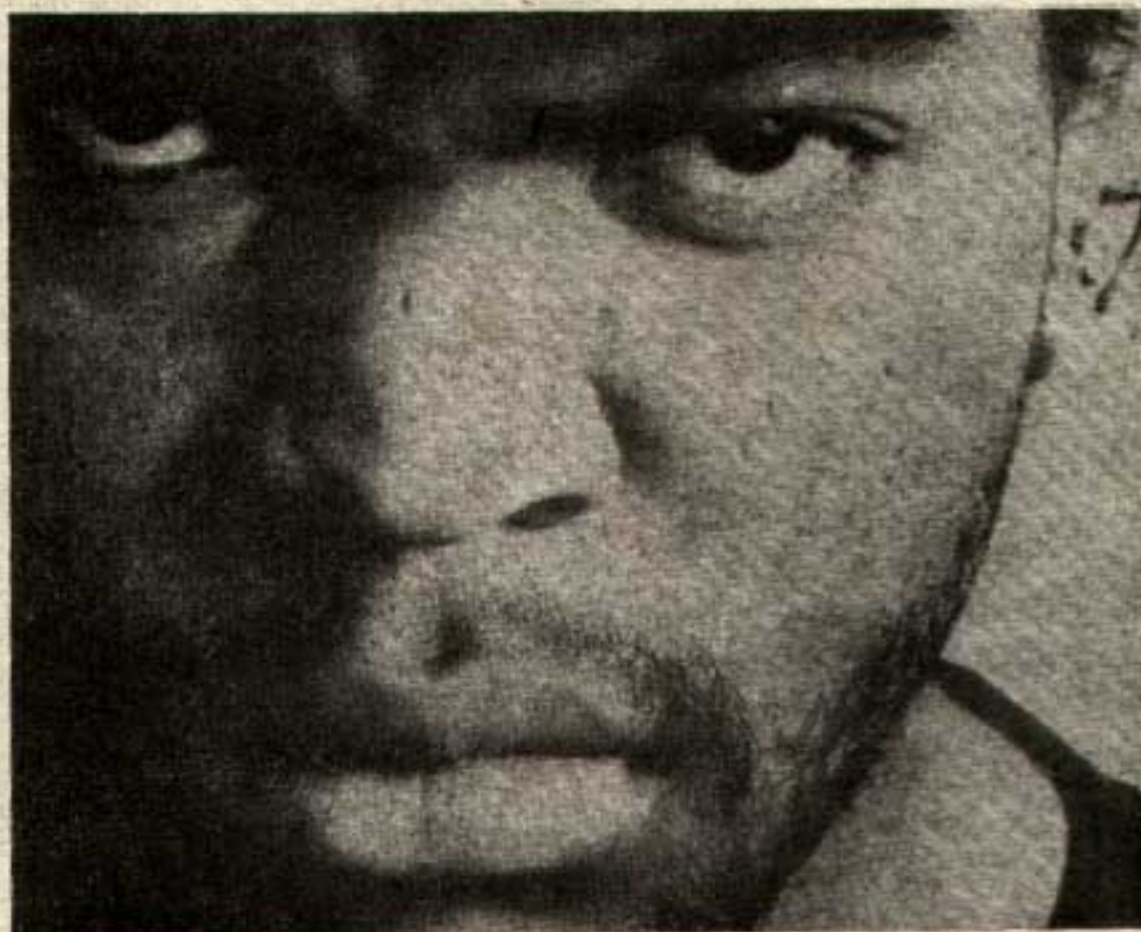
Polazeći samo od naslova ploče, može se reći da je novi LP *Psihomodopop* univerzalan i prijemčiv, primenljiv na svoj širini balkanskog prostora. Jer, pitanje iz naziva albuma može sebi postaviti najpre ovdašnji mališan kome su uskraćeni Diznijevi junaci, ali i neko sa "one" strane zida, u nekoj drugoj konotaciji ali sa istim smislom: ZAŠTO? Možda i nije bitno ko (na to će odgovoriti drugi), ali je bitno zašto su ubili Miki Mause. Međutim, u trenutku dok u Hrvatskoj svaki bend prvo napravi "domoljubnu" pesmu, pa onda izda album, *Psihomodopop* se pojavljuje sa pričom koja nema veze sa politikom i surovom svakodnevicom već predstavlja bajku koja u ovo vreme na ovom prostoru deluje kao sa druge planete. Album je zapravo maksimalno konceptualno sveden na otpevanu priču o detinjstvu jednog dečaka. Kroz jedanaest pesama prati se odrastanje deteta u svetu crtača i igračaka, Miki Mause i stripova, u jednom normalnom životu koji je uskraćen; može biti i shvaćen kao, u stvari tužna pesma o oduzetoj sreći. Jer, u realnosti, crtači su zamenjeni izveštajima sa ratišta, slikama krvavog masakra, a igračke puškama i bombama. *Psihomodopop* su se pojavljivali u dečijim emisijama i za svaku je bila napravljena po jedna pesma iz čega je izrasla i ploča. Ta iscepanost se uočava i u produkciji, koja je rađena posebno za svaku pesmu.

Muzički, album je nastavak onog što je *Psihomodopop* i dosada radio: besomučno eksploataisanje prva tri albuma Ramonesa. Njihova cela karijera je praktično svedena na okretanje rifova pomenute trilogije do u beskraj što samo potvrđuje kvalitet tih ploča kao neiscrpnog izvora inspiracije (ili, možda, potvrđuje da ih, relativno suvislo, upotrebljava). Iako se tematski dosta razlikuje od ranijeg *Psihomodopop*, album se odlično uklapa u opštu sliku o grupi kojoj mora pripasti značajno mesto u domaćem rock'n'roll-u, bar kao doslednim čuvarima pra - punk tradicije u nas.

Nažalost, prilike u susednoj nam državi su takve da ni *Psihomodopop* nije bio pošteđen sveopšte hysterije i, svojevremeno ili ne, objavio "domoljubnu" pesmu u kojoj se 34 puta pominje "kroatska pobjeda".

Veliki izdavački koncern Jugoton (sada Croatia Records) drži potpun monopol nad scenom u Hrvatskoj pa to i ne predstavlja neko veliko iznenađenje. Inače, *Psihomodopop* je bio među hrvatskim bendovima koji su trebali da sviraju, zajedno sa bendovima iz Srbije, na velikom koncertu za mir u Madarskoj. Ali nijednom bendu nije bilo dozvoljeno da pređe granicu, pa je propala svaka prilika da publika iz Jugoslavije vidi ovaj i druge bendove uživo. Na kraju, možda bi bilo umešno zapitati se: Da li je Miki Maus uopšte i živeo ovde?

Nehajša Jovanović

ICE CUBE - "Death Certificate"

Svim "kučkama", i političkim neprijateljima crne revolucije, stiže nova pretnja na vinilu iz izapadnog dela američke rap scene. Seksistički manijak s patološkom mržnjom prema ženama i svemu što je belo (uključujući i sidu?), nastupa sa svojim drugim albumom koji ima pomalo sarkastičan naziv: "*Ice Cube - death certificate*" (čitaj: sve naj...e o pokojniku). Upoređujući ga sa solo - prvencom ovog repera: "*AmeriKKKa most wanted*", ovo skoro 40-to minutno ostvarenje je, isto tako, ako ne i više, nabijeno bojkotom socijalnog i političkog sistema Amerike. Naslovna numera "*I.C. - the funeral*", je pesma proizašla iz tipičnog ghetto - klišea (ja sam crn, gledam kako moja braća prodaju travu klincima, majku su mi ubili, čale mi je alkos,...). Druga stvar sa ove ploče ima, pomalo, *Ice - T* naslov: "*The wrong nigga to fuck whut*". Takođe tipična, ali još neprevaziđena šema crnih razbijača koja pokazuje da crnčuga nije više samo pajac, već da i on dobija svojih pet minuta (kamo sreće samo pet). Pored ostalih pesama, treba izdvojiti i "*Steady mobin*", prethodni singl ovog rapera, u kojem se objašnjava (bolje reći veliča) status ulične bande u Americi. Karakteristične su još neke stvari sa ovog albuma kao što su: "*Givin' up the happy dog*" (u kojoj, naravno, napada žene), "*Look who 's burnin'*", "*A bird in a hend*", i završićemo ovu kritiku sa stihom iz pesme "*I wont to kill Sam*" u kojoj ovaj buntovnik napada jedan od najduže izgrađivanih simbola prosečnog Amerikanca, naravno, belca:

"He said, avery nigger has to
get a buncle,
i want to kill Sam, coz he ain't
my motherfuckin uncle"

Čolović Zoran

ATEIST REP - "Maori i crni gon-zales" /kaseta

Ateist rep su vrlo verovatno jedan od najpopularnijih i najpoznatijih Novosadskih bendova. I pored svog imena muzika koju prave ima vrlo, vrlo malo sličnosti sa repom, a jedina je način pevanja (u sastavu su dva pevača koji skoro da recitiju). Ostatak muzičke slike prvenstveno je hard rok i bugi dok s duge strane u pojedinim delovima varira do pank, a u svemu se nade i rege delova. Veoma dobra mešavina, ali na momente su pesme predugačke (da li je vama 5 minuta 40 sekundi malo?). Tekstovi su pisani sa ciljem da budu duhoviti što većim delom i jesu. Prijemčive su pesme *Ljubav* (Tito govori), *Ritam* i obrada najboljih stvari *Pekinske patke*. Sama kasete je urađena profi, (snimak, dvobojni omoti...).

Milan Mrden

The Allman Brothers Band

Krajem šezdesetih, koji se može okarakterisati kao kulminacijom hipi pokreta i uopšte atmosferom u kojoj se od svega najviše propagirao mir, ljubav, sloboda, i kada je svako uživao u beskrajnim improvizacijama esid roka, na jugu Amerike se javlja novi vid muzičkog usmerenja koji nije imao mnogo sličnosti sa malopre pomenutim. Kombinacijom bluza, bugija, džezza i, naravno roka nastaje južnjački rok. On se u suštini bazirao na nešto agresivnijem *rhythm&bluesu* mada su kasnije varijante polako prerastale u žešći country. Bez ikakvih arogantnih pretenzija na pravo inovatora na ovom polju zauzimaju *The Allman Brothers Band*. Kasniji bendovi, pa čak i oni sami posle izvesnog vremena, retko da su uspevali da učine nešto revolucionarno (čast izuzecima).

Jezgro grupe činili su braća Allman, od kojih je značaj Duane Allmana neosporno veći. Rodom iz Nešvila, braća su još ranih šezdesetih osnovali grupu *Allman Joys*. Posle desetak godina nastupanja po Alabami, Džordžiji, Floridi i drugim državama juga, odlaze na zapadnu obalu gde osnivaju grupu *Hourglass*. Ovaj projekat nije ništa posebno zanimljiv a i ima jako malo sličnosti sa kasnijim radom. Posle dva objavljena albuma za *Liberty* vraćaju se na jug gde zajedno sa grupom *Butch Trucksa* povremeno nastupaju. Ono što je bilo bitno za formiranje grupe koja bi stalno radila bila je, u stvari reputacija Duane Allmana kao sešnaestogodišnjeg muzičara. Njegov karakterističan stil sviranja doveo je do toga da se kao vrlo mlad izvođač zaposli u studiju u *Muscle Shoalsu* gde je bio zabeležen na snimcima *Wilsona Picketta*, *Arethe Franklin* i drugih. U to vreme grupa pokušava da snimi Duane-ov solo album uz pomoć grupe *The Second Coming*, u kojoj su bili solo gitarista *Dickey Betts* i basista *Berry Oakley*, i tada se po prvi put stvara karakterističan zvuk koji oni usvajaju. On se bazirao na jakim *rhythm and blues* rifovima i dve solo gitare. Duane je predstavljao osovinu grupe iako su svi bili izvrsni muzičari. Njihov pristup muzici, koje god vrste da su svirali, bio je do tada sasvim nepoznat, i stoga je njihov prvi album, nazvan po imenu grupe, pobrao izvrsne kritike. Paralelno sa radom grupe, razvijala se i solo karijera Duana. Možda najznačajniji projekat je bila saradnja sa *Eric Claptonom* u grupi *Derek & The Dominoes*, na albumu *Layla & Other Assorted Love Songs*. U pesmi *Layla* Duane svira glavnu solo deonicu na bottleneck-slide gitari. Ova grupa je za svoga postojan-

ja izdala dva albuma od kojih je jedan živ i oba su bez sumnje primer originalnog bluesa belih izvođača. Možda najviša tačka karijere *The Allman Brothers Band-a* je i njihov nastup u dvorani *Filmore East* u junu 1971 godine, na kome su pored dosta izvanrednih odsviranih pesama izveli i njihovu obradu tradicionalne blues numere *Stormy Monday* koja je po meni suština Duane-ovog umetničkog rada i bez imalo preterivanja najbolja *rhythm&blues* solaža koju sam ikad čuo.

Nažalost 29. oktobra iste godine, posle motociklističke nesreće u Maconu, Duane Allman umire u bolnici. Snimivši samo tri pesme za četvrti album grupa se brzo prestrojava i nastavlja sa radom. Samo nekoliko meseci posle Duane-ove smrti gine u identičnim okolnostima i na istom mestu i basista *Berry Oakley*. Neki kažu da je tako i hteo. Ne treba reći da se sad već ojadena grupa i od ovoga oporavila i do dana današnjeg nastupa sa manjim ili većim prekidima, mada njihov rad više nije ni približno toliko impresivan. Pod vodstvom *Dickey Bettsa*, uz sve pohvale njegovom gitarističkom umeću, grupa je zaplovila u vode nešto slabijeg bluza i zaista impresivnog country-roka. Ali nekima je i to dovoljno.

Smrt Duane Allmana je uticala na mnoge izvođače i to na različite načine. Recimo, za *Erika Kleptona* tvrde da je to bila poslednja kap u čaši (pored problema sa drogom, alkoholom itd.), te tada on odlazi na lečenje i nestaje sa scene na godinu dana. Naravno, nije na svakoga to delovalo isto. Tokom sedamdesetih razvila se čitava horda šovinistički nastrojanih „loših momaka“ (*The Charlie Daniels Group*, *Marshall Tucker Band*, *Atlanta Rhythm Section*, i dr.) koji su pod zastavom juga propagirali sve oblike muškosti. Oni koji su najviše u tome uznapredovali su bili *Lynyrd Skynyrd*, koji su čak posvetili pesmu *Free Bird* Duane-u. Nažalost, i ovaj bend je tragično završio u avionskoj nesreći u kojoj su poginula tri člana.

The Allman Brothers Band su svakako izuzetna grupa koja se daleko uzdiže od svih svojih nus-produkata, ali koja posle smrti, zna se već koga, ostaje da živi uglavnom od stare slave (a ta je više nego dovoljna). Legenda o izvanrednom muzičaru ostaje. Koliko god objektivan mogu biti mislim da je uticaj Duane Allmana na rok muziku uopšte bio jednako veliki koliko i *Džimi Hendriksa*, mada je za prvog malo ko od „širokih narodnih

masa” čuo. Za one koji se prvi susreću sa njegovim radom predlažem da nabave *At Filmore East*, ili kompilaciju koja je doskora bila dostupna čak i u RTB-u *The Road Goes On Forever*, kao lepu retrospektivu rada grupe.

Aleksandar Novaković

Midnight Rider

I got to run to keep from hiding And I'm bound to keep on riding And I've got one more silver dollar But I'm not gonna let them catch me, no Not gonna let them catch the midnight rider

I don't own the clothes I wear And the road goes on forever And I've got one more silver dollar But I'm not gonna let them catch me, no Not gonna let them catch the midnight rider

I've gone past the point of caring About whose bed I'll soon be sharing And I've got one more silver dollar But I'm not gonna let them catch me, no. Not gonna let them catch the midnight rider.

Duane Allman

Ko je ubio Hansa Baumanna? deo prvi

Usamljeni hotel „Schwartz Berg” delovao je kao šljašteći biser u tami okolnih brda. Iako se pridev „usamljen” mogao dodati zbog relativno velikog udaljenja od najbliže naseljenog mesta, seoceta Nacfels koje je ležalo sedamnaest kilometara uzvodno na rečici Linth, hotel nipošto nije bio pust. Zbog svog prekrasnog položaja na severnoj strani smrznutog jezera Wallensee pružao je izvrstan pogled i bio pravo mesto gde se mogla osetiti snežna švajcarska zima. Njegovi gosti su bili uglavnom ljudi sa dubljim džepom koji su mogli pružiti sebi takav, pomalo luksuzan užitak. Međutim hotel je imao jednu manu: zbog ugnjeđenosti u brdima tokom zime, često su snežne vejavice prekidale jedinu vezu ove oaze sa svetom; uski put usečen u brdo, koji se vijugavo peo do hotela, ostajao je potpuno i beznadežno zavejan i neprohodan. Naravno, vlasnici su uvek bili spremni na sve, pa hotel nije oskudevao niu čemu, osim što je tokom nekoliko nedelja živeo oslonjen samo na sebe. Ali, ekscentrični bogataši su ovu manu smatrali pozitivnom osobinom jer su želeli odmor i izolaciju od napornog života. Tako je i ove zime hotel „Schwartz Berg” bio zatrpan i pun. Tu su se, sudbinom ili ne, zatekli:

- **La Igorr:** privatni detektiv iz Pariza, ujedno nameštenik švajcarskog Rolex-a sposoban i mudar čovek, naširoko poznat kao odličan policajac, čovek od zakona koji je rešio mnogo misterija i zločina. Pomalo ekscentrični ženomrzac koji se ne odvaja od svoje lule.

- **Mirchoaux:** njegov dugogodišnji prijatelj i verni pratilac. Bivši oficir francuske obavestajne službe, pouzdan i čvrst čovek, mada dobroćudan i pomirljiv.

- **Mr. Charles Decker:** bankar, vlasnik lanca londonskih banki „Decker & sons”, jednog od najvećih lanaca banki u to vreme. Vesela, rumena dobričina, ljubitelj dobre čašice i karata. Veliki porok su mu, kako sam kaže, žene svih rasa i nacija.

- **Grof Nikolai Vincent:** sin bogate ruske porodice koja je posle pada carizma prebegla u Englesku. Pisac i slikar, umetnička lutajuća duša, na proputovanju Evropom. Miran i blag čovek sa svetačkim izrazom lica.

- **Simon Kish:** jevrejski trgovac iz Kelna, mršav čičica sa orlovskim nosom i monoklom, ćutljiv i povučen, pomalo

asocijalan. Gleda svoja posla i trudi se da nikom ne smeta. Kratkovid je i daltonista.

- **Georges Dullon:** francuski visoki vladin činovnik sa porodicom na odmoru. Tu je još i njegova žena Michelle i deca: devojčica Simonie i dečak Jean Jacques.

- **Hans Baumman:** trgovac nekretninama iz Ciriha. Debeo čovek sa gustim, engleskim zulufima. Puši havanu i pije Chivas Regal. Prilično je samouveren, okoreli bogataš ogrezao u uživanjima. Ali, pored svega veseo i druželjubiv sagovornik.

- **Jozef Kalah:** poljski učitelj muzike iz Varšave. Najpoznatiji instruktor burčujске i grofovske dece u Poljskoj. Čudan i smešan, snob i uobražen zbog svog ugleda. Ima pomalo feminizirane i homoseksualne manire.

- **Baronica di Castellano:** postarija usedelica u „najboljim” godinama. Pomalo histerična i cepidlaka, neprestano se žali na sve i svašta. Nepopravljiva tračara.

- **Inge:** baroničina služavka, ogromna ćutljiva Švedanka sa sledeno strogim izrazom lica. Pati od nesаницe.

- **Osoblje:** vlasnik hotela, ujedno i glavni sobar, njegova žena pomaže kao sobarica, kuvar-debeli, zadržigli Švajcarac, stalno u kuhinji nad loncima i specijalitetima za odabranu gospodu.

Jutarnje, zubato sunce je bleštalo na snežnim smetovima. Vitraž u glavnom holu se prelivao u svim bojama spektra. Hotel se polako budio i spremao da dočeka svoju ekscentričnu klijentelu. Prvi je na doručak sišao Mircheaux. Za njim u salu ude La Igorr.

- Nikad se neću osloboditi te navike iz vojske da rano ustajem, reče Mircheaux.

- Ili, može se reći, nikad nećete naučiti da uživate u životu, dragi moj - nasmeja se La Igorr sedajući za sto. Ovaj naš boravak ovde treba da bude odmor, ne zaboravite.

- Dobro zaslužen i još bolje plaćen, uzvratil Mircheaux.

Na doručak su polako pristizali i ostali gosti, mamurni i iscrpljeni od noćasne zabave koju su za dobrodošlicu priredili vlasnici hotela. To što se nisu međusobno poznavali nije predstavljalo veliki problem gospodi koja je lumpovala do kasno u noć. Uz jutarnju kafu, zabrujao je razgovor i ponovno međusobno upoznavanje. Za stolovima su sedeli La Igorr i Mircheaux, za drugim Georges Dullon sa porodicom, zatim

Jozef Kalah, Nikolai Vincent i Charles Decker, pa grofica sa služavkom, a Simon Kish je sedeo sam. Svoj doprinos učivom, aristokratskom žamoru nije dao samo Hans Baumann koga uopšte nije bilo na doručku.

Vrata od kuhinje se širom otvoriše i kuvar unese nekoliko posuda iz kojih se pušilo i postavi ih na ogroman sto u sredini sale. Potom udoše vlasnik hotela i njegova žena noseći srebrne poslužavnike. Doručak je pozeo, a kuvar je stajao pored stola i upućivao goste koji su se služili u svoja izvanredna jela. Onda, vlasnik hotela ponosno reče podižući najveći poklopac:

- A sada, dame i gospodo, specijalitet jutrošnjeg doručka: hladno pečenje a la... Razleže se vrisak. Na srebrnom poslužavniku se ukaza odrubljena glava. Zakrvavljene, izbuljene oči gledale su prisutne gotovo životnim sjajem. Georges Dullon zgrabi ženu i decu i izvede ih iz sale, Jozef Kalah se izbljuva pod sto, a grofica uz uzdah pade u nesvest. Stravična slika dominirala je otmenim salonom, a iz zapanjene gomile prvi se izdvojiše i pribraše detektivi. Kao ljudi od zakona, oni su se automatski stavili u njegovu službu. Odmah su sve goste poslali u njihove sobe, naložili kuvaru da glavu odnese u frižider, a oni su započeli istragu.

Glava je pripadala trgovcu Hansu Baumannu. U njegovoj sobi, broj šest na prvom spratu, pronađen je ostatak tela: krvavi patrljak ležao je ispružen na krevetu. Ovaj gnusni zločin zaudarao je još više jer je bilo jasno da je ubica među prisutnom gospodom. Naime, svi gosti su gotovo istovremeno stigli u hotel, popodne prethodnog dana. Uveče su smetovi bili toliki da niko više nije mogao ni da ude, ni da izade. Bilo je očigledno da je počinilac još uvek u hotelu. Bilo kakva pomoć spolja bila je nemoguća. Problem se morao rešiti iznutra, u toj maloj oazi svetla u beskrajnom mraku okolne pustoši.

La Igorr i Mircheaux su se pitali ko je i zašto, mogao počiniti ovo zločelo i čak biti toliko surov da ostatak dekapitiranog tela izloži svima na takav način. Pred njima je stajala velika zagonetka. Još veći je bio problem kako je rešiti...

DA BUDE NASTAVLJENO...

Jovanović Nebojša

Ćuti bre!

Ej, čuj, hteo sam da ti kažem nešto. Sanjao sam te. Tako, jebi ga. Ne znam, sanjao sam razrušeni opusteli grad. Široku ulicu. Mrak u danu. Tamu. Jebi ga, sranje. Slomljeni izlozi velike samoposluge. Prazni uništeni rafovi. Odvaljeni ekseri. PUSTOŠ. I tu sam te nekako ugledao. A u pičku materinu, onako...Sunce. A onda smo otišli da zajedno gledamo kako tone brod. Tako. Zdravo!

Rastko Šejić

Tamo daleko

Negde daleko u kosmosu, u samom centru metropole jedne male, ali sretne države, postojala je sasvim obična i nezanimljiva trospratnica. Spolja. Iznutra su stvari bile malo drugačije.

Na trećem spratu, u trećem uglu gledano spolja, živelo je u jednoj sobi četvorica ludaka: *Najveći, Najhrabriji, Najpametniji, Najbrbljiviji*. Živeli su složno jer su svi bili vegetarijanci (i isključivo vegetarijanci, osim *Trećeg* ludaka koji se ne računa), svi su bili uredni (izuzev *Drugog*, koji se ne računa) i svi su bacali dubre kroz prozor. Sve tajne su poveravali jedan drugom jer su imali samo sebe i nikog više, a i bili su jedina četiri preživela *Atlantidanina*.

Življaše spokojno i neopterećeno razmišljajući o osnivanju najjače i najveće Države. I sve bi bilo u redu do večnosti da se jednog dana *Najbrbljivijem* u trenutku dokolice nije otelo inteligentno pitanje od istorijskog značaja na koje je četiri NAJ obratilo svu pažnju: Kako od četiri ugla u

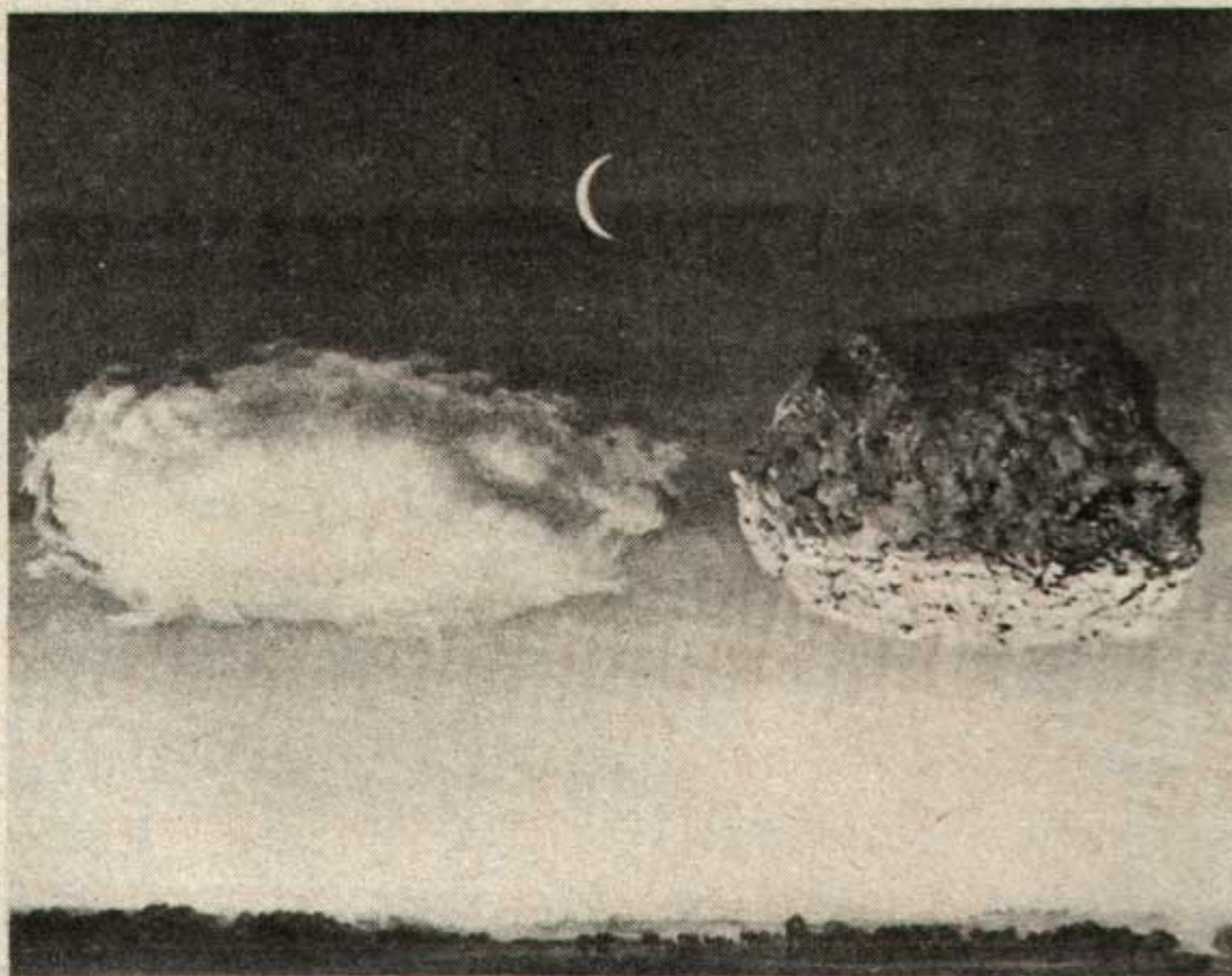
sobi napraviti šest ipo. Zdušno su se bacili na razmišljanje, a kao rezultat svega su se pojavile tri mrlje na zidu, od krvničkog udara. Prestali su jesti, spavati, pojavila se opasnost po same njihove živote. No, ma koliko oni mozgali, lupali glavu ili rešavali ukrštenice, do rešenja im uvek i samo uvek nedostajalo pola boda. Crne sile neznanja umešale su svoje prste među njih.

I ko zna koliko bi to trajalo, raslo neprijateljstvo među njima, da Prvom ludaku odjednom nije pukao film i pukotinu pretvorio u prozor na koji je proglasio autonomiju. Tu situaciju je iskoristio Treći ludak i podigao u svom delu sobe nepremostivi zid ćutnje, a Drugi, da mu se osveti srušio je tavanicu. Posledice rušenja tavanice najbolje je na svojoj koži osetio Četvrti, koji je udružen s Prvim, jednim karate zahvatom razbio preostala dva zida, dok su se ostali, usled raznih fizikalnih zakona, sami srušili. Havarija je bila potpuna, neponovljiva i uspešna, a problem,

mada njegovih resavača više nije bilo među živima, konačno rešen. Pošto nisu postojali uglovi, više nije bilo ni problema. Celokupna pažnja publiciteta i javnog mnjenja bila je usmerena ka ovoj, donedavno nezgrapnoj sobi, čijom se propasću jos jednom potvrdilo pravilo da naučnici slavu doživljavaju tek posthumno.

Ali, priča ne bi bila prava priča, da se iza jednog sobnog zida, koga do tada niko nije primećivao, sklonio *Peti Najnevidljiviji* ludak do tada isto nevidljiv, koji je preživевši poneo sa sobom u svet problem pravljenja šest ipo uglova od četiri. Kažu da je problem, u sredinama u kojima se pojavio, uglavnom bio rešen. Ovih dana ga očekujemo u našim krajevima. Odbor za doček je već spreman - samo se čeka znak za start...

Damjana Mraović

**LJUDI, AKO ŽELITE DA OVAJ LIST I DALJE IZLAZI,
BUDITE NAM SPONZOR ILI SE REKLAMIRAJTE KOD NAS.
DOPRINESITE OČIGLEDNOM KVALITETU OVE NOVINE
TAKO ŠTO ĆETE POSTATI NJEN SARADNIK. SVI NAS NAĐITE U
DOMU OMLADINE, IV SPRAT, UTORKOM OD 18-20h.**

УЧИТЕЉ

- Има ли ичега на Земљи што би имало смисла и, чак, изменило след догађаја не само на Земљи него и у другим световима? - упитах свога учитеља.

- Има. - одговори ми мој учитељ.

- Шта је то? - упитах.

- То је... - поче мој учитељ и одједном заћута. Стајао сам и напрегнуто очекивао његов одговор.

Али он је ћутао.

И ја сам стајао и ћутао.

И он је ћутао.

И ја сам стајао и ћутао.

И он је ћутао.

Обојца стојимо и ћутимо.

Хој - ла - ла!

Обојца стојимо и ћутимо.

Хој - ле - ле!

ДАНИЛ ХАРМС

ШТА ХОЋЕШ